

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 127

СІЧЕНЬ - БЕРЕЗЕНЬ

2001

Вогонь Орлиної Ради

1

ДОРОГІ БРАТЧИКИ Й СЕСТРИЧКИ!

Велика Рада Орлиного Круга, що відбулася в Києві в дні 11. XI. 2000, обрала новий Провід Орлиного Круга в такому складі:

- Гіра Орлиця Юля Бурма - Провідниця Орлиного Круга й головна вчавна УПН-ок
Гірий Орел Славко Танчак - Заступник провідниці Орлиного Круга
й головний вчавний УПН-ів
Гіра Орлиця Таня Онищук - II заступниця провідниці Орлиного Круга
й голова Комісії новацьких програм
Гіра Орлиця Марта Латик - Писарка Орлиного Круга
Гірий Орел Орест Гаврилюк - Редактор „Вогню Орлиної Ради”.

До Комісії новацьких програм під проводом С. О. Тані входять ще:

- Гіра Орлиця Марічка Артиш
Гіра Орлиця Софійка Качор
Гіра Орлиця Надя Кулинч
Гірий Орел Олесь Сливинський.

Новому Проводові бажаємо багато витривалости, доброго новацького гумору та якнайкращих успіхів!

При цій нагоді прошу всіх наших читачів звернути увагу на нову адресу нашого адміністратора, Гірого Орла Дениса – на попередній сторінці.-

Щиро вітаю Вас:

СКОБ!

Гірий Орел Орест

О Г Л Я Д

ВИДАНЬ БІБЛІОТЕКИ В. О. Р.:

„ШУХ-УПА" І „ВЕЛЕСОВЕ ВНУЧА"

„Шух-УПА" – упорядник С. О. Орест Гаврилук.

Назва збірки матеріалів більше відповідна для дорослих, як для новачат. Повинна бути повна назва Романа Шучевича або ген. Тараса Чупринки.

Розповідний матеріал – багатий (70 сторінок на 124 ст.), але недостатньо упорядкований. На мою думку, матеріали повинні бути поділені на інформації про Шучевича, окремо про УПА та окремо розповіді про дітей, що так чи інакше були причетні до визвольних змагань.

Ігри – в описі ігор подані: учасники, виряд і перебіг гри, без позначення мети та правил ігор, які подано лише в іграх: „Два табори" і „Дві твердині". У жоднім описі ігор не подано мети. Такі ігри є розвагові з малим виховним значенням. Насправді самодіяльних ігор немає, а лиш інсценізації.

Віршів небагато, бо й мало їх добре написаних, але загадки можна було видумувати. Програма вогника повинна бути цікавіша, а не лише розповіді та пісні, без будь-якого закінчення. Придалися б методичні поради для здійснювання поданих матеріалів, які потрібні для процесів патріотичного виховання новачат.

„Велесове внуца" - С. О. Марічка Денис.

На 172 сторінках поміщено багато різноманітного матеріалу. Декілька зауважень. Уклад розповідей недостатньо упорядкований, на пр. „Вдячність Марії" і „Мишача рада". В іграх за прийнятим на жаль у Пласті способом, описано лише перебіг гри без мети та без правил з винятком „Куточків" і „Зайців". Загадок багато. „Почуте в народі – стане в пригоді" цікаве, як також „Усе про тварин" і „Дивосвіт". Бракують інформації про охорону природи; деякі з них можна було використати з праці „По заповідних місцях України" („Молодь"; Київ, 1966). В Асканії Новій, чи деінде можна побачити, як виглядав кінь Пржевальського чи зубробізон та інші тварини.

Треба підкреслити, що С. О. Марічка Денис завдала собі багато праці для виготовлення різноманітних матеріалів, що стосуються здійснення вмілості „Велесове внуца". Чималі зразки народної творчості піднесли якість цієї збірки матеріалів.-

Старий Орел

Остап Сокольський

ТИМОТЕЙ "ТИМІШ" БІЛОСТОЦЬКИЙ - ПРОВІДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДИ

Тимотей Білостоцький, називаний Тиміш, - це визначний пластовий діяч, виховник й опікун молоді, викладач у Вищій Торговельній Школі, визначний музик симфонічної орхестри, дяк і диригент хорів.

Народився він 6-го березня 1905 року у Львові у родині Петра і Ольги Білостоцьких, які мали трое дітей: дочку - Марію, Анну, званою "Міця", пластову діячку ще в Україні, пізніше дружину визначного пластового та церковного діяча - інж. Тараса Дурбака, який упокоївся в Ст. Бетербурзі, Флорида, 31-го грудня 1996 р. Сина - Якова - Степана лікаря ветеринара, активного діяча "Сокола Батька", пристрастного спортсменця, який одержавши позицію міського ветеринара в місті Білосток (Польща), там одружився і помер перед кількома роками.

Найстарший син Тиміш закінчив гімназію та університетські студії у Львові. Був він добрим учнем, великим спортсменом, мав гарний голос і часто співав солові партії ще в гімназійному хорі, був активний у "Соколі Батька" а особливо у Пласті у Львові. Мав він велике замилювання до музики і грав на вальтгорні ("Френч горн") і ще за гімназійних часів вигравши конкурс гри на вальтгорні був прийнятий до оркестру міського театру а опісля грав у симфонічному оркестрі Львова аж до виїзду на Захід у 1944 році.

Закінчивши вищі студії викладав стенографію, машинописання та провадив "руханку" - лекції фізкультури на Торговельних Курсах Української Торговельної Школи у Львові. Там також провадив

Тиміш Білостоцький з дружиною Ольгою

Автор користувався старим правописом, який був прийнятий у західній Україні до кінця 1939 р. цебо до радянської окупації. В тексті багато німецьких військових термінів. Впорядники не завжди змогли пояснити їх і наблизити правопис до сучасного і тому просять читачів про вибачення.

студентський хор. Директором Школи був тоді проф. Антін Ковалисько - дуже добрий педагог. Викладали ще: інж. Володимир Несторович - книговедення - бухгалтерю, пані Лижогубська - кореспонденцію, д-р Ігор Федів - географію, а Вергановський - купецьке право. Школа приміщувалася на Кулерській вулиці, а в 1935 р. її студентами були: Богдан, Мирослав Бігус - пізніший старшина Дивізії "Галичина", його молодша сестра Ірина, Ірина Малицька, Ірина Яросевич "Богданська" - пізніше дружина генерала Владислава Андерса - командира Другого Польського Корпусу, Ліда Менціцька-Вахнянин, Лев Ломиш і інші.

До 1930 року, то є розв'язання українського Пласту польським урядом, Тиміш належав до Пластового Куреня "Ордену Залізної Остроги", якого цілком було виховувати українське новацтво, організувати новацькі табори, на яких він звичайно був виховником, обозним чи командантом табору.

За першої советської окупації Західної України він викладав на Львівській Політехніці, у Торговельній Вищій Школі та грав у симфонічному оркестрі Львова.

З приходом німців у 1941 р. нова окупаційна влада зарядила, що спортіві і тіловиховні організації Генерального Губеріаторства будуть підлягати німецькому "Уповноваженому для справ спорту" і тоді в Українському Крайовому Комітеті було створено "тіловиховну секцію" яку очолив Тиміш Білостоцький. Цій секції підлягали всі спортивні товариства, включно з "Клубом копаного м'яча "Україна", Карпатський Лещтарський Клуб" та інші, які справді діяли самостійно.

На відновлення Пласту німці не погодилися, але в 1943 р. на пропозицію Українського Центрального Комітету, очоленого проф. Володимиром Кубійовичем, німці погодилися на створення "Куренів молоді" і так званий "Улад Української Молоді" (УУМ), який створив "Виховні Спільноти Української Молоді" (ВСУМ). Вони на пластовий

взір вели табори молоді біля Надвірної у Підлютім, біля Самбора і в Криниці, а їх діяльність координував Тиміш Білостоцький. Був Покійний спів-організатором двох важливих З'їздів молоді, які відбулися 14-го серпня 1943 р. і конференції референтів тіловиховників 28-30 грудня 1943 р. в якій взяло участь 115 тіловиховників, репрезентуючи поверх 10 000 молоді.

Відступаючи з України німці набирали молодь до військових формаций юнацтва спершу добровільно, а вже весною 1944 р. насильно, без жодного домовлення чи узгодження цього набору із всеукраїнською репрезентацією Західної України, Українським Центральним Комітетом. Набирали німці спершу лише хлопців і дівчат із усіх ними окупованих теренів, включно з Центральними Землями України, молодь яка вже була на Заході віком від 15-20 літ (а навіть від 14 літ) і висилали їх на вишкіл до таборів військових для поповнення відділів юнаків СС для обслуги протилетунських гармат та направи зброї по різних військових базах і містах Німеччини. Українське юнацтво із Західної України носило жовто-синю опаску на лівому рукаві уніформи із галицьким жовтим левиком у середині ромби на опасці. Юнаки із Центральних Земель України рівнож носили жовто-синю опаску на рукаві але в середині ромба був знак тризуба. Подібні ромби носили вони на своїх шапках. Літом 1944 р. вже існувало 17 таких різно-національних юнацьких груп з чого російська була найбільшою (так само як і найбільшою військовою чужинською одиницею у німецьких збройних силах була російська), бо було їх в той час 14 000 хлопців і дівчат, українців 10 000, литовців 7 000, білорусинів 3 200, литовців 1 200 та естонців 1 100. З інших національних груп були там араби, бельгійці, голандці, греки, італійці, мадьяри, цигани, татари, словаки, флямандці та французи.

Український Центральний Комітет, щоб рятувати нашу молодь і не лишити її без української опіки в час воєнної закрутки, призначив

проф. Зенона Зеленого очолили референтуру молоді, а Зелений зангажував проф. Тиміша Білостоцького очолити юнаків як "уповноваженого української молоді" та паню Ольгу Кузьмович як "уповноважену українських юначок" - як офіційних опікунів над нашою молоддю-юнаками. Вони обоє щиро та з посвятою поставились в час остаточного розвалу Німеччини, до так тяжкого і невдячного діла нести батьківську опіку нашій молоді з усіх земель України та дати їй можливість у піднесенні їхньої освіти навчаючи їх середньо-шкільних предметів та організували їм духовну опіку в обох українських іривізіях.

При допомозі майора Дивізії "Галичина" отця мітра Та Василя Лаби та отця протосеря Сагайдаківського для духовної опіки над молоддю було притягнуто 22 отців духовних, а за посередництвом д-ра Мака 11-ох викладачів та 6-ох помічників для навчання середньо-шкільних предметів, які відбувалися щойно після щоденної військової служби.

Не під міру було проф. Т. Білостоцькому вповні виконати всі свої намічені завдання, як "провідник української молоді" у ранзі сотника, при головній квартирі юнацьких з'єднань "гауптбаннфюрера Нікеля". Але при помочі його співробітників, учителів та отців духовних вони опікувалися, дбали, полагоджували зажалення, доставляли книжки і пресу нашим юнакам, в час коли Німеччина валилася, коли міста та залізничні лінії були щоденно бомбардовані. Робили вони, що могли щоденно були у роз'їздах, а що баз військових з нашими юнаками було поверх сто, ці обов'язки ставали з кожним днем тяжчі а то й неможливі до виконання. Немоżliвим також було з кінцем війни принести поміч і пораду нашій молоді розкинутій по різних місцевостях, чи запобігти у депортації численних з них до Советського Союзу із закінченням війни, бо на це не дозволяли обставини окупованої Німеччини.

Після війни працював Тиміш Білостоцький в Американській

окупаційній зоні в Християнській Організації Молодих Мужчин (УМСА) та Інтернаціональній Допомоговій Організації (ІРО), повадив хори, учителював і був співосновником Першого Куреня Українського Пластового Сеньйорату ім. О. й С. Тисовських.

Переїхавши до США жив спершу в Квінсі, м. Нью-Йорк а відтак в Озон Парку, Нью Джерзі. Був він там предсідником "Товариства Самостійна Україна", відділу Українського Народого Союзу а з 1957 р. дяком і диригентом хору при Українській Католицькій Церкві. Був він одружений з Ольгою з Пориндовських і мали вони сина Степана. Помер Тиміш Білостоцький в Озон Парку, Нью Джерзі 6-го липня 1995 р.

Усе життя своє жив Покійний з молоддю, виховував її, працював для неї і жив та опікувався нею. Свідома українська громадськість - вдячна Покійному і його співробітникам: пані О. К. Узьмович, проф. З. Зеленому, пані Кикелі "Цюлі" Палів, о. полк. Северинові Солпрунові, о. протоерею Віталію Сагайдаківському, д-р. Мак. священникам, викладачам й іншим педагогам, які взяли на себе у той критичний час розвалу Німеччини, цей тяжкий і невдячний обов'язок опіки над нашою молоддю, змушеною служити в німецьких уніформах, в найбільш бомбардованих місцях Німеччини. Вони, ці провідні виховники молоді, це сумління нашого народу, бо вони в час коли другі втікали і ховалися від обов'язків, пішли шляхом їх життєвої мети та в міру своїх спроможностей дбали й опікувалися нашою молоддю, а провідною особою у цьому благодійному ділі був таки проф. Тимотей "Тиміш" Білостоцький.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ЦЬОМУ

ВИЗНАЧНОМУ ВИХОВНИКОВІ ТА

ОПІКУНОВІ МОЛОДІ, ПРОФЕСОРУ, СОТНИКОВІ

ТИМОТЕЮ БІЛОСТОЦЬКОМУ!

ДОКУМЕНТИ НАШИХ ДНІВ

7

Пласт – Національна Скаутська Організація України

Звіт

З міжокружного табору УПН "У чужому лісі",
що відбувся від 5 до 16 серпня 2000 р. Б.
В с. Головач Полтавської обл.

I. Організація

1. Керівництво табору

- 1) старшина:
комендантка С. О. Юлія Бурма
керманіч виховної програми С. О. Юлія Бурма
лікар Ірина Карчевська
духівники о. Олександр Іванов, о. Микола Храпач
- 2) булава:
бунчужний бр. Максим Безнос
писарка С. О. Світлана Сорока
інтендант бр. Володимир Годзенко

2. Ланка виховників

- 1) виховники:
бр. Віктор Власко
бр. Кость Тесленко
бр. Гигорій Пронюк
сес. Мирослава Чиркова
- 2) інструктори:
бр. Дмитро Панов
бр. Ярослав Стус
бр. Роман Козуб
бр. Михайло Ігнатенко
сес. Леся Кульчинська

3. Допоміжні інструктори

- бр. Максим Вишкварок
сес. Оксана Ковтун
сес. Наталя Танчин
сес. Марія Баб'як
бр. Сергій Козлов

4. Допоміжний персонал

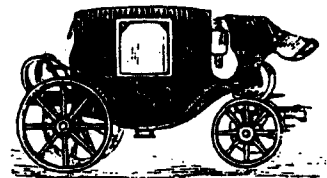
- п. Людмила Сердюк
Працівники дитячої оздоровчої бази "Маяк"

5. Чисельний стан табору

- а) провід – 7
 - б) інструктори – 14
 - в) допоміжний персонал – 1
 - г) учасники – 42
- разом – 64

6. Стан учасників за ступенями (до табору)

- а) зацікавлених – 7
- б) прихильників – 8
- в) поваків – 14
- г) жовтодзобів – 11
- г) юних орлят – 2

7. Чисельний стан роїв

- рій ч. 1 "Едальвейси" – 11
 рій ч. 2 "Вовченята" – 10
 рій ч. 3 "Джмелики" – 10
 рій ч. 4 "Лисички" – 11

8. Кількість учасників за осередками

- Ічня – 12
 Київ – 11
 Полтава – 19

9. Список учасників додається.**II Праця****1. Рамовий порядок дня**

- 07.00 – 08.15 вставання, руханка, вмивання, порядкування
 08.15 – 08.30 поїзд чистоти
 08.30 – 08.45 молитва, піднесення прапору, наказ
 08.45 – 09.00 підготовка до сніданку
 09.00 – 09.45 сніданок
 09.45 – 10.00 підготовка до занять
 10.00 – 11.00 сходня рою
 11.00 – 13.00 історичний ігровий комплекс
 13.00 – 13.15 підготовка до обіду
 13.15 – 15.00 обід, пообідня тиша, конкурси, новацькі академії
 15.00 – 17.00 ланкові вмілості
 17.00 – 17.30 підвечірок
 17.30 – 18.45 ігри
 18.45 – 19.00 підготовка до вечері
 19.00 – 19.30 вечір
 19.30 – 19.45 підготовка до закриття дня
 19.45 – 20.00 знесення прапора
 20.00 – 20.15 підготовка до вогника
 20.15 – 21.30 вогник
 21.30 – 22.00 вечірня молитва, підготовка до сну
 22.00 – 07.00 нічна тиша

2. План праці

- ройові заняття 11 / по 1 год. / 11 год.
 ланкові заняття 9 / по 2 год. / 18 год.
 історичний ігровий комплекс 9 / по 2 год. / 18 год.
 спів 12 / по 0,5 год. / 6 год.
 майстрування 12 / по 1 год. / 12 год.
 прогулянки 1 / 9 год.
 вогники 4 / по 1 ¼ год. / 5 год.
 теренові ігри 3 / по 1,5 / 4,5 год.
 змаги 1 / 2,5 год.
 духовні години 2 / по 1,5 год. / 3 год.
 богослужіння (молебні) 1 / 0,5 год.
 ігри 12 / по 1 год. / 12 год.

3. Вмілості

- "Автомобіліст" – 7 осіб
 "Атлет" – 14 осіб
 "Бистрозмисл" – 2 особи
 "Валесове влуча" – 6 осіб
 "Трай-жучок" – 5 осіб

- "Золоторукій" – 7 осіб
- "Приятель комах" – 6 осіб
- "Соловейко" – 2 особи

4. Склали

- а) заявку вступу – 10 осіб
- б) історичний ігровий комплекс "Джура" – 20 осіб
- в) I пробу – 4 особи
- г) II пробу – 4 особи
- д) III пробу – 1 особа

5. Сходина з проводом та ланкою інструкторів: 11 по 1 год. Питання: планування на наступний день; точкування; обговорення проведених занять; господарські проблеми; проблеми безпеки та здоров'я дітей; підсумки табору.

III. Господарка / фінанси

1. джерела фінансування

- а) внески учасників – 1200 грн.
- б) Полтавська станиця – 2000 грн.
- в) ПОО тов "Просвіта" – 1000 грн.
- г) Полтавське обласне управління в справах сім'ї та молоді – 600 грн.
- д) Ічнянська філія ЗАТ "Лізинг-техніка" – 300 грн.
- е) Приватне підприємство "Інтер" – 100 грн.

2. Статті витрат:

- Харчування – 4086 грн.
- Оренда приміщення – 800 грн.
- Дрібний виряд – 90 грн.
- Аптечка – 95 грн.
- Фотографії та фотоплівки – 50 грн.
- Виготовлення відзначок, посвідок та привітів – 20 грн.
- Телефонні витрати – 40 грн.
- Транспортні витрати – 19 грн.

Разом: 5200 грн.

3. Стан на кінець табору:

- Надійшло – 5200 грн.
- Витрачено – 5200 грн.

4. Книговедення:

- а) книга коменданта
- б) книга наказів
- в) книга фінансів
- г) медична книга
- д) книга зголошень

5. Інвентар

- сокира – 2

6. Бібліотека

- Ярослав Стельмах. Якось у чужому лісі.
- Т. Самотулка. Історія України в іграх. Т.1
- Т. Самотулка. Історія України в іграх. Т.2

- Н. Кулинич. Новацький співаник.
 Н. Кулинич. Як переводити новацькі табори.
 Пластові табори. Напрявні для організації та проведення таборів. Частина 2.
 Молитовник.
 Правильник УПН.
 Збірники ігор для новаків (рукопис).
 Гри з "Вогню Орлиної Ради".
 П. Олесків і Д. Романюк. Приятель – приятелька рослин. (Бібліотека ВОР ч.28).
 Українські народні казки.
 Книга братчика й сестрички.
 Матеріали братчика й сестрички.
 И.В. Черныш. Подделки из природных материалов.
 Н.Н. Докучаева. Короли и рыбки. (Серия "Мастерим бумажный мир").
 Е. Данкевич., О. Жакова. Пластилиновый мир.
 100 игрушек из бумаги.
 С.Анишин. Оригами это просто.
 Моя весела книжечка. (упор. В. Козачинський).
 В. Труднев. Считај, смекај, отгадывай.
 Поль Дж. Вортон. Історії та притчі.
 Завдання для кмітливих і допитливих. (упор. Л.В. Магда).
 В. Довжик. Мій Всесвіт веселий, мій світ загадковий. (Серія "Граючись, вчимося").
 Цікавий шлях до рідної мови: крилаті вирази, кросворди, чайнворди. (укладач Л.Ю. Саприкіна).
 І. Боберський. Рухові забави та ігри.
 Збірник загадок для учнів початкової школи.
 О. Ємченко. Знак бронтозавра, або Майже за Гіннесом.
 Я. Левчук. Пізнай і полюби.
 Х. Брюнинг. Маленький ботаник.
 Ю.Я. Єлін та ін. Шкільний визначник рослин.
 С.С. Морозюк, В.В. Протопопова. Трав'янисті рослини.
 Б.Вовк. Журавлина. а"
 Б.Вовк. Квіти.
 Как найти дорожку?
 Барви осені.
 Я учусь малювати.
 М.Ляукина. Бисер.

7. Санітарно-здоровий стан табору і учасників

Проживання. Учасникам було відведено двоповерхове приміщення, яке знаходилось трохи відокремлено від основних корпусів оздоровчої бази "Маяк", де в цей час проходила чергова зміна для відпочиваючих. Кімнати розраховані на 4-7 осіб, тому деякі рої проживали не компактно, а займали по 2-3 кімнати. В кожній кімнаті разом з дітьми знаходився виховник. Приміщення щодня прибиралося черговим роєм, кімнати – черговими по кімнаті. На базі постійно працював душ. Діти мали можливість щовечора митися і прати білизну (коли не було вогників).

Вода. Поруч з базою знаходилась затока річки Ворскла, куди з дітьми ходили купатися. Перші п'ять днів до річки ходили щодня, а потім, коли почалися перші захворювання (див. точку про захворювання), і за одну з можливих причин прийняли річкову воду, купіль припинили. Також з того часу було заборонено вживати будь-яку воду, крім кип'яченої, яку спеціально в балоні приносили в корпус, а також води з питних фонтанчиків.

Миття рук. Першого дня для всіх учасників табору було проведено інструктаж про дотримання особистої гігієни, що руки потрібно мити по два рази з милом перед вживання їжі та після туалету, оскільки не так давно (кілька місяців тому) в таборі був спалах дизентерії, після якого відразу ж біля туалетів було зроблено крани для миття рук. Біля рукомийників, що біля латрин, постійно лежало мило, бо діти самі забували брати його, йдучи до латрини. Коли ішли в їдальню – мило брали братчики, або черговий по кімнаті.

Захворювання. Не дивлячись на всі дотримання правил особистої гігієни через кілька днів по приїзді в таборі почалися випадки кишково-шлункового захворювання. спочатку це були поодинокі випадки, а потім число хворих доходило до 10-13 осіб. Симптоматика: розлад шлунку, підняття температури до 38-39°, у чотирьох вона піднімалася до 40,5°, в таких випадках дітям робили ін'єкцію. Один учасник (син лікарки) був дуже тяжкий, він захворів першим і одужав майже останнім, температура була дуже висока і трималась дуже довго. В решті період захворювання тривав 2-3 дні. Одну кімнату, а пізніше ще дві було відведено під лазарет, лікарка постійно доглядала хворих, вела медичні карти. Їй постійно допомагала одна сестричка, яка виконувала функції санітарки, а також хтось із братчиків. Крім цього основного захворювання, яке тривало протягом майже усього табору, в передостанній день таборування одна новачка захворіла на ангіну.

Трави. Не обійшлося на таборі без таких прикрих випадків, коли через дитячі бешкети та не дотримання ними таборового правильника, хтось із дітей постраждав. Під час ігрового комплексу "Джура" двоє новаків не помирилися, після чого один ударив іншого ногою, а той у відповідь кинув у нападника дерев'яною шаблею, зробленою для ШК. Все це трапилося миттєво, бешкетників негайно розборонили, але кинута шабля попала хлопчику скроню і травмувала шкіру. Всіх негайно було відведено до табору, постраждалому надано лікарем першу медичну допомогу й відправлено у Полтаву. Там новака передано в руки батьків, вони мали відвести його в лікарню для накладання швів. Обом новакам було надано пересторогу і виключено з табору.

Ще один нещасний випадок трапився майже під кінець табору, коли, граючись, одна новачка штовхнула іншу, і та впала та надщербила два передні зуби.

8. Безпека

На території бази "Маяк" напроти їдальні був розташований дитячий майданчик з гойдалками, каруселями та іншим. Дітям дозволялося бути там лише під час чекання обіду, який інколи затримували, під наглядом виховників. Травм не було.

Протягом кількох місяців стояла суха безвітряна погода. За час літнього сезону відпочинку на базі "Маяк" було 4 пожежі в лісі, але провід табору завчасно не було повідомлено про можливість пожеж. Після одного з вогників, коли багаття було залите водою і засипане землею, за ніч воно почало жевріти, а вранці вже гасили початок чергової пожежі. Як з'ясувалося, верхній шар ґрунту на території лісу є не що інше як торф. Отже, місце під ватру, яке було ретельно розчищене аж до землі, насправді розчищене лише до тонкого шару торфу, ним же і засипано після залиття водою. Швидше за все десь залишилася іскра, яка в спекотну ніч дала можливість горіти торфу. Після цього випадку місце під вогник було знайдено більш безпечно, до тогож заливався не лише вогонь, а й ділянка ґрунту поруч.

9. Харчування, кухня

Харчувалися на кухні бази "Маяк". В перші дні таборування харчування було незадовільне. Страва була одноманітна, малокалорійна та ще й не мала ніякого смаку, вірніше, була або пересолена, або не солена зовсім, або ж гірка тощо. Завдяки постійним втручанням та наполяганням інтенданта вже на третій день страва урізноманітнілась та набула смаку. Знову ж таки завдяки піклуванням інтенданта, діти почали отримувати трохи більше овочів та фруктів, а також для них завозили морозиво, що приносило неабияке задоволення дітям під час спекотної погоди.

IV. Завваги комендантки табору

Слід відмітити, що на базі "Маяк" це вже другий табір, хоча в минулому році ми думали, що більше ніколи сюди не приїдемо.

Організаторами табору були п.Микола Кульчинський з Полтави, який допомагав коштами, та пл. сен. прих. Володимир Годзенко, який, крім фінансової підтримки (здійснив проект під цей табір), взяв на себе обов'язки інтенданта. Саме дякуючи інтенданту діти мали задовільне харчування, під кінець табору навіть не поїдали всього, до того ж по можливості різноманітне; під час цілоденної прогулянки – вчасно привезений і смачно зготовлений обід і підвечірок; у користування з бази було взято деякі ігри, м'яч, вішаки для кожного і т.д.

Під час проведення табору існувала загроза оголошення епідемії та закриття табору в зв'язку з великою кількістю кишкових захворювань. Разом з дирекцією бази було вирішено не викликати санстанцію, а проводити лікування хворих. Причиною спалаху було завезення інфекції кимось із учасників. Запобігти такій ситуації взагалі дуже тяжко в наш час, коли до своїх обов'язків не всі відносяться належно. Всі мали медичні карти, в яких було вказано, що епідеміологічне оточення здорове. Але, як виявилось, майже всім довідки давались фіктивні, майже нікого ретельно не обстежували, крім на педикульоз і зовнішні шкіряні захворювання. Отже, щоб попередити такі випадки на таборах, потрібно почати з наведення порядку в лікарнях на місцях, чого П'яст, на жаль, зробити не може.

Були й інші неприємності. А саме непорозуміння з місцевими жителями сусіднього села. Будинок, в якому мешкали учасники табору знаходився осторонь всіх інших будівель, тому, коли всі новаки були зайняті справами, біля нього не було ніякого руху, на варті залишалися лише стійкові. Це привернуло увагу місцевих молодиків, які тинялися днями-ночами без діла. Та все ж таки вдень вони не наважувалися нічого робити, бо хоч на віддалі, але був персонал табору (в нашому корпусі проживала масовик-організатор, яка могла бути десь поруч, якщо не зайнята відпочиваючими). Одного вечора, коли діти вже спали, а провід зібрався на нараду, парубки походили біля альтанки, де зібрався провід, вирішили, порозважатися їм ніяк і пішли до села через майдан, де знаходилася щогла для прапора. Проходячи попри щоглу, вони обірвали лину, на яку поклали око ще вдень, кружляючи біля прапора на мотоциклі. Один з проводу це помітив і всі дружньо подалися до них. Спинивши, попросили повернути лину. Молодики наривалися на бійку, але пластуни проявили витримку та тактовність, обминаючи гострі кути, вийшли із ситуації, попередивши, щоб більше такого не повторювалося. В суперечку втрутилася жінка-сторож, яка дозволила була зайти їм на територію, бо, як з'ясувалося пізніше, серед молодиків був якийсь родич одного із працівників табору. Про цей випадок вона розповіла директору бази і та заповнила, що більше подібних інцидентів не повториться. Наступного дня, після опущення прапора, лину зняли, та на другий день цього не зробили. І під час вогника місцеві знову обірвали лину. Та цього їм було замало. Після різкого зростання числа хворих в таборі, в будинку було проведено дезинфекцію хлоровим розчином. Для провітрювання приміщення було сказано повідкривати всі вікна і ті, що були забиті, також. Вдень, вештаючись по території табору, молодики примітили відчинене вікно в коридор на першому поверсі, а о другій годині ночі, почали відчиняти його (двері в корпус на ніч зачинялися, а вікна прикривали) та вдиратися всередину. На щастя вчасно почули шум та прокинулися масовик-організатор, що жила на першому поверсі цього корпусу, та комендантка. Нахаб було видворено, підняли одного з братчиків, який негайно знову забив вікно, та інтенданта, який до ранку вартував корпус. Після цього подібних нападів не було. Але у квартиру кімнати, відведеній під лазарет, вночі кидали патики, які падали на ліжко, на щастя порожнє. Дирекція так і не змогла прийняти якихось мір.

Що стосується нещасних випадків з травмами, то двоє порушників хлопців виявилися навіть не новаками, а лише прихильниками. Це переконує в тому, що краще

все ж таки на новацькі табори не брати дітей, які не звиклися з пластовою дисципліною, тобто є зовсім новими в Пласті.

Дуже цікавими і бажаними для дітей були години духівника, яких, на превеликий жаль, виявилося замало, а збільшити їх кількість було не в силах проводу. Лише за час двох бесід о.Олександр повністю полонив новацькі серця, зумів підвести новаків до глибоких роздумів над тим, що вони роблять, як живуть, як іти до Бога і т.д.

Хочеться відмітити, що протягом всього табору була дуже добра атмосфера між виховниками. Більшість була таких, хто має м'ялу практику таборування, але всі намагалися здобути якомога більше досвіду, чогось навчитися. Це відчувалося під час нарад інструкторів, коли розпочиналися дискусії та обговорення на різні теми з приводу виховного процесу на таборі, обговорення програми і т.д., через що наради затягувалися на кілька годин. А також при підготовці до всіх занять.

Не дивлячись на всі негаразди, які були, табір вдавсь добре, програма була виконана, діти задоволені. Хочеться подякувати всім, хто долучився до цього, а особливо лікарці, яка протягом всього табору не мала спокою ні вдень ні вночі, віддаючись дітям, дбаючи за їхнє здоров'я.

V. Додатки.

1. Таборовий привіт.
2. Таборова відзначка.
3. Список учасників табору.

СКОБ – Готуйсь!

Комендантка

Писарка

С.О. Юлія Бурма

С.О. Світлана Сорока

Мудрість Сірих Орлів

РОЗДУМИ ПРО ЖУРНАЛ

До роздумів привів мене прихід журналу „Готуйсь“, з числом 4, 2000. От і гарно, що знову випущено новацький журнал. Виходить він, на жаль, не регулярно. А не так уже давно (принаймні для нас, „останніх Могіканів“) появлявся він щомісяця. Вміли придержуватися режиму видавання колишні редакторки – Сірі Орлиці Леся Храплива й Тоня Горохович. Та прийшов час, коли молодша гвардія рішила, що редакторка застара й забрала з рук сестр. Тоні редакторство „Готуйсь“. От від того дня „Готуйсь“ почав котитися по похилій площі. Нема редакторів, щоб витривали на тому пості довший час. Дуже гарно, що застосовується модерну техніку (комп'ютери), але загальна ситуація зі журналом від того не кращає. Кожне число тепер є призначене якійсь одній темі (а не містить різnorodний матеріал, що колись робило його цікавішим) – бо так легше. Ідім по лінії найменшого опору! З 12-ти чисел на рік ми зійшли на 4, та й то з великим трудом, не завжди. Але передплат вимагаємо точно й від кожної дитини. І сумніння нас не гризе, що за одержані гроші не даємо дітям і батькам того, що їм належить. Зміст став помітно примітивнішим. Мабуть це – спроба пристосувати його до рівня діяспорних дітей. Якщо так – то ще треба дуже далеко посунутися в тому напрямі. Чогось ми не зуміли навчитися від наших попередників. Чого?

Але повернімся до випуску, що перед нами. Число присвячене темі: „Скити/археологія“. Ну, й цікаво! Знаменитий матеріал, з якого виховники можуть вибрати дещо на зайняття з новацтвом. Але вражають помилки, що закралися. Придивімся до ілюстрації на стор. 8. Новак тут представлений у коротких штанах, а виховник – у довгих. Чому? Дія, до якої зроблено цей рисунок, має місце літом, отже повинен бути літній однострій і для братчика (ні, він не змерзне в ноги!) Як новак, так і новачка повинні мати підколінка, а показано тільки короткі шкарпетки. Пам'ятаймо, що новацтво уважатиме все, що є в пластовому журналі, за святе й так само буде його наслідувати.

В розповіді „Золотий олень“ говориться про дводенну прогулянку, з нічлігом у терені. А тим часом у новацтві прогулянки не є довші, як один день. Описана буря могла б залишити поважні психічні наслідки для дітвори новацького віку. Це яскравий приклад, як юнацькі виховники, запхані до новацтва без належного вишколу, застосовують юнацькі елементи. Вислід того – швидке розчарування юнацтва (принаймні в діяспорі) – те все вони вже бачили в новацтві й відпадають від Пласту. Висновок: не досить знати про якусь ділянку (на пр. Скіфи), але треба теж і розумітися на методиці праці з новацтвом.

В розділі „Здобувайте вмілості“ переставлені написи на відзнаках „Запорожця“ і „Стрільця“. Це повинні були добачити редактори.

А тепер ставлю підставове питання: Для кого ми властиво видаємо „Готуйсь”? Чотири роки тому Збори КУПО рішили забрати журнали „Готуйсь” і „Юнак” із відповідальності Головної Пластової Булави й передати їх у руки Крайових Пластових Старшин ЗСА й Канади. Треба ствердити, що названі проводи не зуміли впоратися зі своїм завданням. Відразу обмежено доставку журналу тільки для тих, що заплатили повну передплату, читай: тільки для ЗСА й Канади. А інші краї? Багато з них не може собі фінансово дозволити, щоб передплачувати журнал для всего новацтва. Чи хтось тим спеціально переймається?

Отже для кого „Готуйсь”? Чи для новацтва, чи тільки для заспокоєння наших амбіцій? Тверджу, що новацтво в ЗСА й Канаді його не читає. Інтересно було б зробити дослідження, скільки новаків і новачок самостійно читають „Готуйсь”. Читають його тільки бабусі (навіть не батьки, яким брак часу й не так уже світло з мовою!), яким тільки зрідка вдається посадити своїх внучат на хвилинку, щоб їм щось прочитати. Звісно, бувають виїмки – і то яскраві, але їх небагато. Отже для кого „Готуйсь”? Може для виховників? Якщо так – то можна той самий матеріал містити в „Вогні Орлиної Ради”; непотрібно тратити ресурси на окремий журнал.

Яскравою зіркою на новацькому небозводі є поява в Україні журналу „Пташеня”. Але й він пробивається через хащі труднощів – виходить нерегулярно; брак фондів. Чи не було б доцільно получить оба журнали, використовуючи і наявні фонди і робітників, які готові співпрацювати? Приціл у першій мірі на Україну, але й забезпечуючи журналом новацтво в усіх краях. Скептики скажуть, що рівень журналу відповідний для дітей України є зависокий для діаспори. А я вірю, що можна знайти компроміс і не треба завжди зводитися до найнижчого спільного знаменника. Підтягаймо вгору рівень новацтва!

Отже, як далше бути новацькому журналові?

Сірий Орел Орест

Сірий Орел Орест Гаврилук

НОВАЦЬКІ ВМІЛОСТІ (ПОРЯДКОМ ДИСКУСІЇ)

На Великій Раді Орлиного Круга під час 14-их Зборів КУПО в Києві, 11. XI. 2000, роздано брошуру п.н. „Новацькі Вмілості – Пропозиції до дискусії”. Шкода, що на Великій Раді таки не було часу до серйозної дискусії. З брошури ясно видно, що Комісія новацьких проб і вмілостей провела величезну роботу. Те, що було представлено, таки вимагає ґрунтовного обміну думками. Коли ж зможемо сісти в дружньому новацькому крузі, щоб так важливе питання ревізії новацьких вмілостей віч-на-віч, без поспіху обговорити?

Дуже позитивним є підхід Комісії, щоб кожна вмілість складалася з 5-ох елементів, а саме: Мета, Теоретичне знання, Практичні зайняття, Знання української мови і Знання про тему вмілості в Україні і/або в країні свого поселення. Але коли приглянемо уважніше до вимог вмілостей поміщених у брошури, то відразу кидається в очі, що є забагато теорії, а замало практичних вимог.

“Комісія збрала й систематично угрупувала вмілості із старих новацьких правильників, та програм канадських, британських і американських скавтських організацій”. Чому такий наголос на англomовні джерела? Чейже існує новацтво і в Південній Америці, Німеччині, Східній Європі?

“З допомогою виховників з країв начеркнено біля 130 вмілостей...” Це таки забагато! Багато зі споріднених тематично вмілостей можна получить в одну, зокрема там, де вмілості ступенюються (на пр. пливач жаба, пливач риба, пливач акула) шляхом залишення певних вимог до вибору – більше заавансовані вибирали б важчі вимоги, менше заавансовані – легші. І чи застановлялася Комісія над практичною трудністю виготовлення так великого числа відзнак – а відомо, що для новака найважливіша річ то є відзнака. Конечно потрібно додати рисунки відзнак до кожної вмілості.

Вимоги повинні бути конкретні. Знов і знов зустрічаємо фразу „Навчися децю”. Кожний новак може це інтерпретувати інакше. Треба сконкретизувати.

Праця потребує перейти конечну мовну коректу. Зачасто пробиваються живцем переклади з англійської, тоді, коли в українській мові дане поняття передається інакше. Приклади: „Тримай календар погоди” Це означало б тримай у руці (цілий місяць!) Повинно бути: Веди календар погоди... „Пильний квіти протягом 4-ох місяців” – Це значить: дивися на них безперервно? Краще сказати: Доглядай.

Василь Фіялко

ЯК БІЛОЧКА ВРЯТУВАЛА ЗАЙЧИКА

Пригода, про яку вам, дітки, розповім, трапилася взимку та ще й у лісі. Насипала-намела завірюха снігу – ні тобі стежечки, ні дороги не видно. Тиша така, що нічого-нічогісінько не чути. Всі звірі сплять собі. Хто в нірках, а ведмеді у барлогах. Білочки у дуплах сплять, а Зайчик під снігом, там йому тепло й затишно. Коли це раптом подув вітерець і снігова грудочка, відірвавшись од гілки, впала на Зайчика. Злякався вухастий – може, то звір який добивається? Схопився вмить і стрибнув на горбочок. Роззирнувся – ніде нікого. Холод – лютий, а голод – пекучий! Що ж би з'їсти? - подумав Зайчик. Довкола – тільки сніг. А його ж не їстимеш... Зажурився Зайчик. Коли це вгорі зненацька – трісь! І сніжок посипався. Глянув Зайчик угору – Білочка на гілці розхитується, немов на гойдалці.

-Доброго ранку!- привіталися.

-Чого такий зажурений, Побігайчику?

-Їстоньки хочеться!- поскаржився Зайчик.

-А я тобі горішка дам!- сказала Білочка. –В дуплі у мене залишилося кілька.

-Та я ж горішків не їм, Пишнохвостко!- ще більше спохмурнів Зайчик. –Не зумію шкарлупку розгризти...

-То я тобі розгризу, Побігайчику!

-Ні, дякую. Що ж сама їстимеш?

-За мене не турбуйся. Шукатиму горішки, які приховала в інших місцях.

-Краще вже я, Пишнохвостко, побіжу в поле – спробую знайти стебельця озимини під снігом.

-Ой, але ж там вовки!- вигукнула Білочка.

-Не хвилюйся, Білочко-Пишнохвостко! Перш, ніж з'їсти, їм треба наздогнати мене. А я вмю петляти слід. Знаєш, як це?

-Ні не знаю,- промовила Білочка вже не так сумно.

-Уяви собі: біжу-біжу, втікаю-втікаю... І несподівано як стрибну з горбочка! У повітрі перевернусь і вже під інши горбочком, а далі побіжу в іншому напрямі. Злий звір повік не знатиме, куди ж той Зайчик, тобто я, подівся. Бо слід свій обриваю, а новий аж ген де зроблю! Ось що значить - петляти слід!

20 КОВАЛЬ

Повернув Павло з війська у своє рідне село. Повернув він письменний та й ремесло мав у руках: служив при арсеналі, при звичаївся до ковальства. Користуватися своїм ремеслом зразу не міг бо „до завою треба строю“, казали йому люди, а в нього ні кузні, ні грошей. Ото став він у одного заможного сусіда парубком за весь господарський прожиток, та ще й грішми сорок корон до весни. Робив він справно всяку роботу, а тим часом усе йому мріється своя хата, свій ґрунт, хліборобська праця. По весні взяв Павло у господаря гріші, поставив кузню, купив трохи ковальських причандалів і став ковалювати.

-Павле, перетягни мені круг коліс.

-Добре. Привезіть, дядьку, колеса, а я тим часом накладу Охримові леміша.

Упорався Павло з лемішем і з колесами.

-Що тобі за роботу заплатити? -питає чоловік.

--Та воно б то краще було б, як би не платили грішми, а позичили мені на два дні воза й коней,- відповів Павло. Треба привезти колоди на вугля та ще й купити трохи дерева на хату, ось би перевіз.

-Це, небоже, і мені гаразд: коні гуляють, бери собі та орудуй на здоров'я.

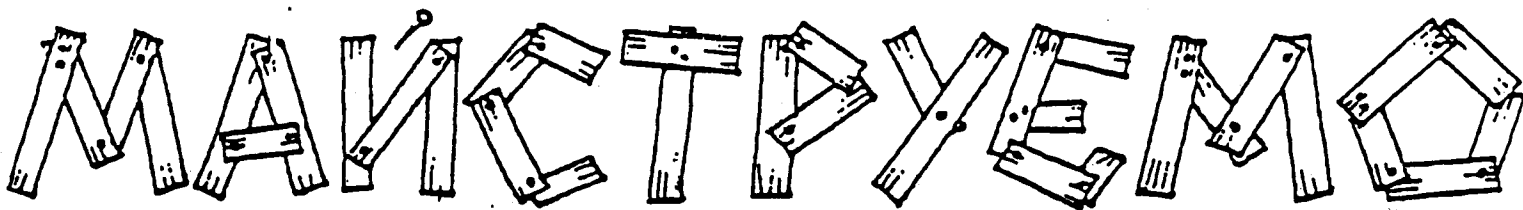
Почув Охрім таку мову та й собі:

-Може я віддячив би чимнебудь, бо грошей зайвих нема, а відробити звичайно зручніше.

-Ти, Охрїме, здається швець, а у мене бач, які чоботи: пальці вилазять. Ремінь я постараюсь, а ти вже, будь ласка, поший.

Оттак мудрував Павло. Звичайно в селі праця дешева, а гріші дорогі, тим і зручніше було Павлові міняти працю на працю, а до того у селі можна всего дістати, що треба селянинові. І справді: треба мірошникові шестерню полагодити, - ось у Павла мука, крупи. Окував воза кравцеві, а той йому пошив кожух і свиту. Тому сокиру насталить, тому плуга справить, до борони зуби вставить, наральник до рала приробить, а то дивись - ідуть до нього баби з серпами, чоловіки з косами. Кожному чогось треба до коваля і кожний обіцяв чимнебудь допомогти. Столяр згодився поробити вікна і двері. Ось би і хату закладати, та ніде. Просить Павло у громади, щоб допустили йому зайняти кусок громадського вигона у селі. Громада згодилася. Дерево на хату потрохи було виготовлене; запросив Павло людей, погостив усіх, а до вечора на вигоні і хата стоїть; стовпи, крокви, лати. За п'ять днів обробили стіни та пошили покрівлю, а на шостий зібрав Павло бабів на толоку: обвалкували, наносили землі, збили піч, ось хата і готова. Через кілька років купив Павло більше ґрунту у громади і тепер щиро працює у полі та й від кузні не відрікається, ковальства не кидає, бо не даремно кажуть, що ремесло їсти не просить, а само годує.-

Подав С. О. Іван Нагірний

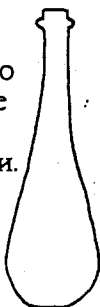

Вивчення форми

Все, що ти бачиш довкола, має свою форму. Перш ніж малювати контури предмета, вивчи його форму.

Малювання в повітрі

Спочатку уважно придивись до форми предмета. Заплющ одне око і, не торкаючись його, «обведи» пальцем його контури. Це має назву «малювання у повітрі». Так можна краще запам'ятати форму предмета.

Одні предмети, як ця пляшка, простої форми.

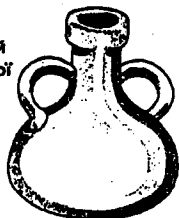
Інші мають складну форму, як цей вазон.

Малювання контурів

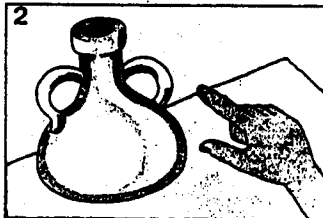
1

Починай з простої форми.

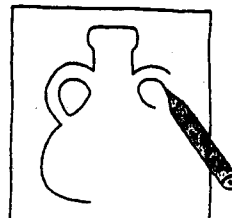
Вибери, що ти малюватимеш. Розмісти це на деякій відстані від себе. Роздивись форму.

2

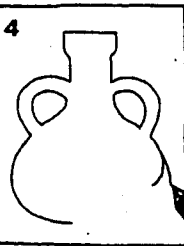

Для кращого запам'ятовування форми застосуй спосіб «малювання в повітрі»

3

Тепер олівцем намалюй зовнішній контур на папері. Не вимальовуй деталей усередині форми.

Помилки виправиш пізніше.

Якщо ти помилився, то намалюй нову лінію як слід, а ту залиш.

Спробуй що-небудь із складнішим контуром.

Пошукай довкола себе предмети, що мають цікаві форми.

ВИШИВАНІ ПОДАРУНКИ

Вишивання — одне з найдавніших ремесел, що побутували на наших землях ще в часи Київської Русі. І завжди вишиті речі були цінними, а головне — загальнодоступними.

Можливості вишивок невичерпні. Ми хочемо показати вам декілька способів виготовлення нескладних і гарних подарунків з ними.

ЛИСТИВОЧКА. Її робимо з аркушу твердого білого паперу розміром

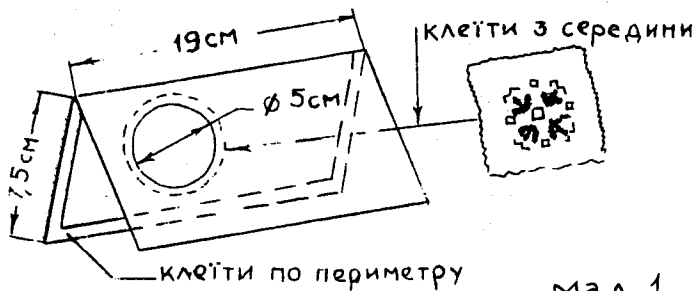
15 × 19 см, який складаємо вдвоє і вирізаємо круглий отвір діаметром 5 см (мал. 1). На шматочку тканини вишиваємо взір за поданими зразками (мал. 2). Орнамент акуратно клеюємо із середини (краї отвору намазуємо клеєм), а далі згортаємо листівку і склеюємо її. Взір може бути вишитий декількома кольорами або одноколірний.

ЗАКЛАДКА. Вишиваємо взір на шматку тканини розміром 15 × 8 см. Складаємо тканину навпіл взором до

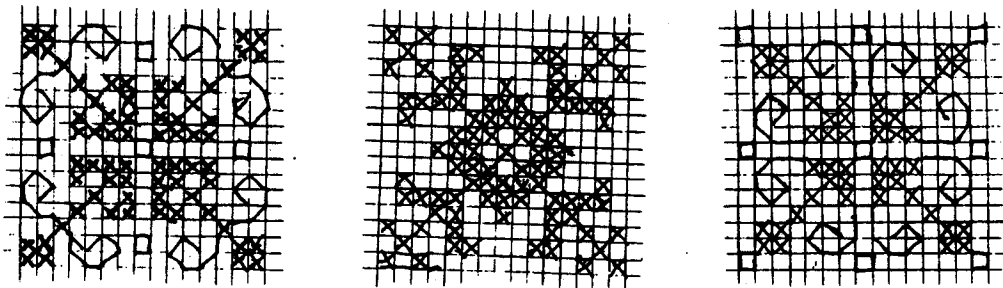
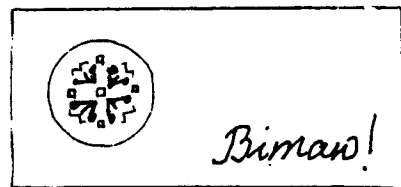
середини, зшиваємо і вивертаємо. В середину можна вкласти смужку картону за розміром закладки, щоб вона була твердою. Перед зшиванням тканину треба випрати і попросувати. (Взори для вишивання та послідовність виготовлення показані на мал. 3).

Якщо вас зацікавили такі вишиванки, напишіть нам, і ми покажемо вам, як зробити хусточку з монограмою, гаманець, опаску на голову для дівчаток.

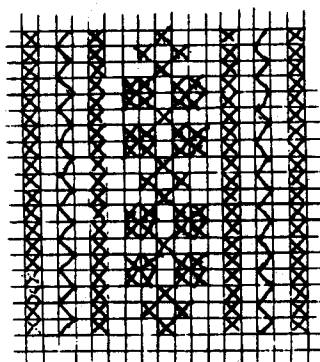
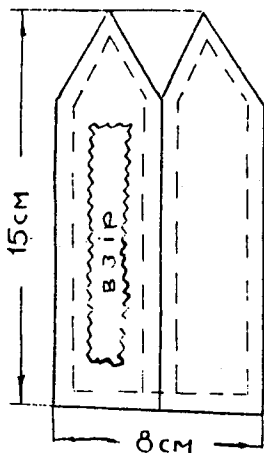
Мирослава ПІНЬКОВСЬКА

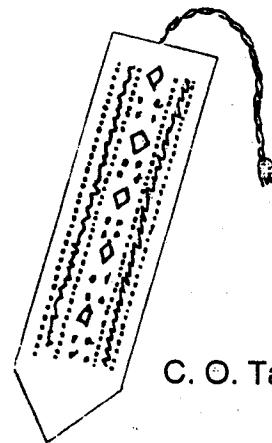
мал. 1

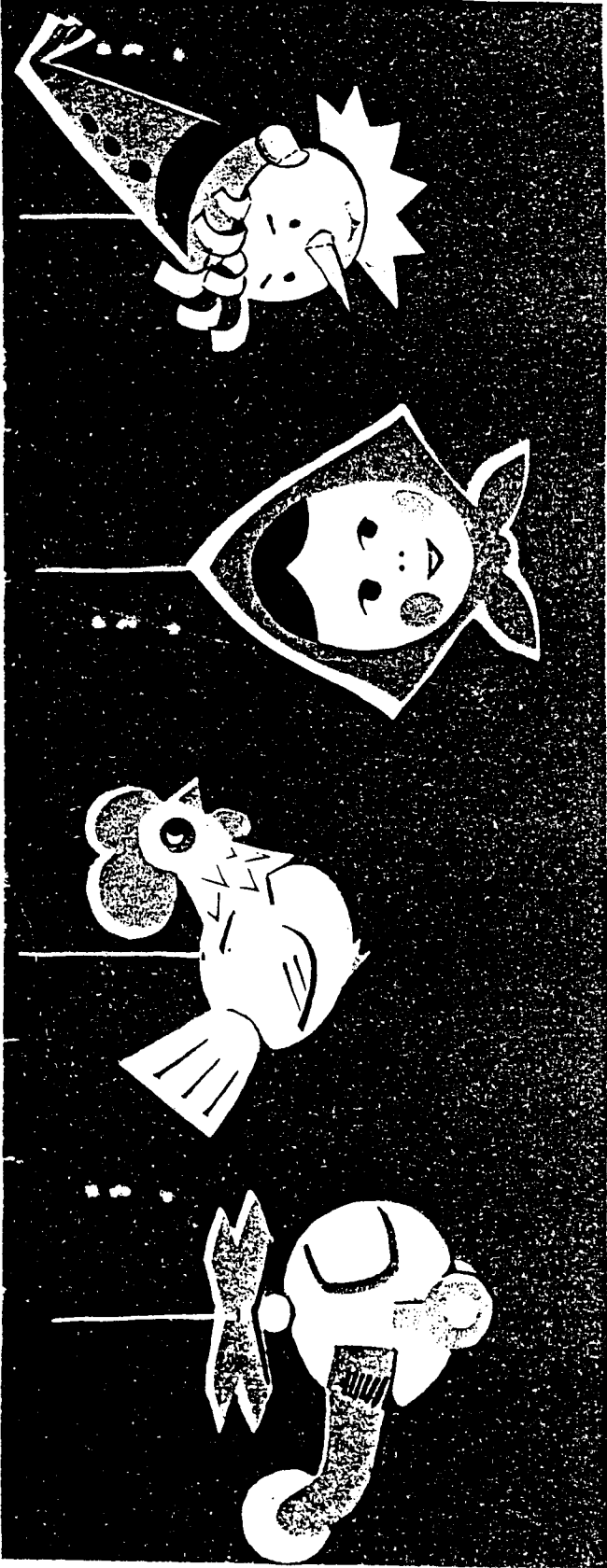
мал. 2

мал. 3

Подала :
С. О. Таня Берізко

ІГРАШКИ З ЯЄЧНОЇ ШКАРАЛУПИ

Візьміть яйце і проколiть його з двох бокiв. А потiм дiмiть в одну дiрочку, щоб з другої дiрочки яйчко витекло на блюдице.

Тепер можна робити ялинкову iграшку.

Рибка. Кольоровий папiр складiть удвоє i вирiжте голубу, плавники i хвiст. Гострiшi кiнчики кожної пари плавників i хвоста треба склеїти, а протилежнi кiнцi слiд приклеїти до яйчка. А тодi намалюйте луску та очi рибки.

Поросля. Так само складiть кольоровий папiр удвоє i вирiжте вуха, переднi i заднi нiжки. А з паперу iншого кольо-

ру вирiжте «п'ятачок», хвiст. Фарбами слiд домалювати очi, рот, нiздри.

iншi iграшки робляться так само. У вертольотi слiд на нитку нанизати горошину, а потiм гант.

Для Буратино треба зробити з паперу ковпак конусом, до ковпака приклеїти китицю — закрученi смужки.

Щоб ковпак добре тримався, протягнiть крiзь нього нитку, як показано на малюнку. Нитку прив'яжiть до комiрця, протягнувши крiзь яйце i ковпак. Ковпак приклейте до яйця. Нiс i вуха вирiжте з паперу i приклейте. Очi i рот намалюйте.

Діти Співають

Маленькі наші ноги

Слова: М. Підгірянкa

Ма-лень-кі на-ші но-ги, Та зна-ють
сво-ю путь, На служ-бу У-кра-ї-
ні, як ви-рос-туть, пі-дуть

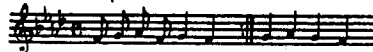
1. Маленькі наші ноги,
Та знають свою путь,
На службу Україні,
Як виростуть, підуть /2 р./
2. Маленькі наші руки,
Та кріпнуть і ростуть,
На службу Україні
Всю працю віддадуть /2 р./
3. Дитячі в нас серденька,
Та щире в них чуття:
Любити Україну
Будуть усе життя /2 р./
4. Маленькі наші ноги,
Та знають, куди йти:
На службу Україні
Йдім сестри і брати /2 р./

"Рідна пісня"

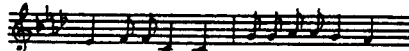

Помірно

Ко_ти_ла_ся торба Що в тій торбі?
з ве_ли_кого горба.

— Хліб, па_ля_ни_ця. Ко_му доведеть_ся.

той по_же_нить_ся.

КОТИЛАСЯ ТОРБА

Котилася торба з великого горба.
Що в тій торбі? — Хліб, паляниця.
Кому доведеться, той поженеться.

ГОРОБЕЦЬ В ЗИМІ

СУМНО

3 2
3 1 2 1 3

2
4 3 2 3 2 3 3

2 3
3

PAULYNE
DUBET

ЛЮТУЄ ВІТЕР, МОРОЗ СКРИПИТЬ.
СІРИЙ ГОРОБЧИК СУМНИЙ СИДИТЬ.

Новацький Танок

Адам і Єва

ЛІТА ГІЗІДИ ВЕО
ДЕНІТАНОК ГІЗІДИ

Учасників: 20-30. Час: 20х20 хв.
Всі утворюють коло, яке рухається по вітра-
во, то вліво, і співають (примовляють). Діфе-
денці двох - Адам і Єва (хлопчик і дівчинка).

Гамірно

А- дам і Є- ва по ра-ю хо- ди- ли, по ра-ю хо- ди- ли,
ні не ї- ли, ні не пи- ли, тільки так ро- бу- ли! Ні не ї- ли, ні не пи- ли,
тільки так ро- бу- ли.

Адам і Єва

По гаю ходили, (Авіні)

Ні не їли, ні не пили,

Тільки так робили!

Около супиняється, і учасники, що стоять у цент-
рі, демонструють різні танцювальні рухи, а всі
інші - імітують. Засміявши їх, діти продовжують
співати (примовляти), а коло крутиться в протилеж-
ний бік.

А як все зробили,

то інше понесли. (Авіні)

А то не втік,

а то його зловили. (Авіні)

Около розбігається, а двох, які були ве-
рідки, стараються зловити свої заміну. Свій-
мані стають Адамом і Євою.

Ігровий Куток

БІЛІ ВЕДМЕДІ

Учасники: Гніздо (молодше новацтво).

Мета: Розвивати навички бігу парами, спритність.

Місце: Майдан.

Виряд: Крейда.

Вибирають двох ведучих („білі ведмеді“). З одного боку майданчика креслять коло. Це невелика „крига“, на яку стають „ведмеді“. Інші новаки – „моржі“ або „тюлені“ – бігають по терену. За сигналом виховника „ведмеді“ йдуть на полювання, тримаючися за руки. Наздогнавши когось з „тюленів“ або „моржів“, вони намагаються обхопити його вільними руками. Спійманого новака відводять на „крижину“. Потім ловлять другого гравця і теж відводять. Обидва спіймані новаки стають „ведмедями“ й ідуть полювати, узявшись за руки. Кожна нова спіймана пара стає „ведмедями“. Гра закінчується, коли буде спіймано всіх „моржів“ і „тюленів“.

Правила гри: „Моржам“ і „тюленим“ забороняється ховатися за кущі або дерева, залазити на дерево. „Ведмедям“ не можна ловити дітей за одяг, за руки і т.д.

ЗАЄЦЬ БЕЗ ХАТКИ

Учасники: Гніздо.

Мета: Розвивати спритність.

Місце: Майдан.

Спочатку обирають „мисливця“ і „зайця“, що не має „хатки“. Обидва стоять на протилежних кінцях майданчика. Решта новаків утворюють (залежно від числа гравців) трійки-четвірки-п'ятірки і беруться за руки, створюють коло – „заячі хатки“, виділивши всередину одного „зайця“. Заячі хатки розташовані на певній відстані одна від одної, зважаючи на розміри майданчика.

Виховник дає сигнал і мисливець починає ловити зайця. Заєць, рятуючися від мисливця, може забігти у будь-яку хатку. Заєць із цієї хатки має вибігти, а мисливець уже ловить його. Спійманий заєць стає мисливцем і гра продовжується.

Правила гри: У хатку мисливцеві забігати не можна. Двом зайцям не можна бути в одній хатці. Мисливець, що не спіймає двох-трьох зайців виходить із гри; на цю роль обирають іншого новака.

БІЛКИ, ЖОЛУДІ, ГОРІХИ

Учасники: Гніздо.

Мета: Розвивати увагу, спритність.

Місце: Домівка, майдан.

Новаків розподіляють по троє. Перші в трійках – „білки”, другі – „жолуді”, треті – „горіхи”. Ведучий новак називає якусь групу і при цьому названі новаки-гравці повинні помінятися місцями, а ведучий у цей час намагається зайняти місце в одній із трійок, дістаючи назву гравця, який вибув. Новак, який залишився без місця, стає ведучим. Перемагають ті новаки, які не були жодного разу в ролі ведучого.

Правила гри: мінятися місцями можуть тільки названі ведучим гравці (білки, жолуді, чи горіхи); ведучий має називати різних гравців. Для молодшого новацтва ролю ведучого може виконувати виховник.

ЗОЗУЛЯ

Учасники: Рій, гніздо (молодше новацтво).

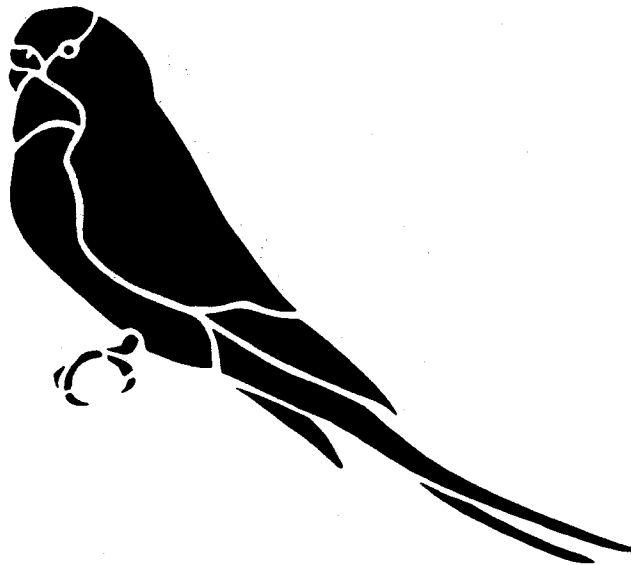
Мета: Розвивати увагу, спостережливість.

Місце: Домівка.

Посередині домівки на стільці сидить новак – „зозуля”. Інші гравці стоять уздовж стін. На слова виховника: „Погуляймо по садочку, послухаймо пташині голосочки” – новаки розходяться. Зозуля кує: „Ку-ку!” Гравці зупиняються, а один новак (визначений виховником) за спиною зозулі повторює: „Ку-ку!” На слова виховника: „Всі присіли на пеньок, щоб послухать голосок” – діти присідають, а зозуля і визначений гравець кують удруге. Зозуля відгадує, хто повторював її пісню. Відгадавши, міняються ролями і гра продовжується.

Правила гри: У зозулі очі зав'язані новацькою хусткою.

С. О. Марта Латик

Самодіяльна

Гра

С. О. Стаха Гойдиш

КАЗКА „ЧАРІВНОЇ ПОЛЯНИ“

Подія відбувається на розкішній лісовій поляні, де ростуть шовкові трави, чарівні квіти, столітні дерева, літають ніжні комашки, барвисті метелики й живе безліч різномірних звірів. Поляна оточена горами, а на вершці найвищої гори горять полум'я трьох символів:

ЛЮБОВ – РІДНА МОВА – ПОШАНА СТАРШИХ.

Казка (забава) починається музикою, яка впроваджує глядачів у життя „Чарівної Поляни“.

Заповідач: Ніхто не може розказати нам про початок Чарівної Поляни, - ні столітні ялиці, що оточували цю поляну, ні ставок, що в його воді відбивалася синява неба, ні той потічок, що весело журчав і срібними хвильками котився по білим камінні. А коли спитати вітру: „Братику Вітре, розкажи нам про початок Чарівної Поляни“, то він, безжурно колибаючися на верхів'ях дерев, дасть нам ту саму відповідь: „Це було давно, дуже, дуже давно...“

В глибині старого лісу, оточена горами, простягалася прегарна лісова поляна. Шовкові трави пухким, зеленим килимом вистелювали її нутро, а різноколірові квіти прикрашували Чарівну поляну. Безліч барвистих метеликів, комашок ніжно гойдалися на голівках квіток, а працьовиті бджілки збирали солодкий медок. Пташки весело щебетали, будуючи свої гніздечка, а звірі жили між собою дружньо й обороняли поляну перед непрошеними гістьми.

Входу до Чарівної поляни сторожили старезні, високі ялиці, котрі своїми верхками бачили далекі простори, які простягалися поза межі Чарівної поляни. А молоді ялиці, притулившись до старих, із повагою прислуховувалися до тих казок, що їм розказували їхні посестри.

Понад Чарівною поляною на високому вершці горіли три вогнища. Це були символи Чарівної поляни:

ЛЮБОВ – РІДНА МОВА – ПОШАНА СТАРШИХ.

Тих огнищ сторожили день і ніч сторожі лісу – Лісовики.

Одна старезна ялиця розказувала, що давно, дуже давно понад тими горами і лісами перейшла велика буря, яка знищила все; залишилося тільки розвалене каміння, а понад лісовою поляною пролунав голос: „Вас оминула страшна буря – Бог захоронив вас, бо в вас є шановані Божі закони. І як довго в вас буде панувати Любов, будете шанувати рідну мову, будете берегти законів лісу та шанувати старших, так довго ви будете щасливо жити на землі і нічого злого вам не станеться!"

А тепер тихесенько ввійдім у ту Чарівну поляну й погляньмо на її життя.
(Музика ніжно грає, відкривається завіса. Палають три вогнища; два лісовики стережуть їх).

Будився ранок... З-за гір сходило сонце – велике, ясне сонце й освітило Чарівну поляну. Рожеві хмарки кучерявими пасмами покрили синяву неба. Будився світ. Срібні каплинки роси осідали на кожному листочку, на кожній квітці, неначе срібне намисто насипали їм на голівки.

(Танець комашок до відповідної музики).

Хто тільки жив на тій Чарівній поляні, мав своє особливе завдання. Кожна найменша праця була шанована і за ту працю жителі поляни любили і шанували себе.

Маленькі сині дзвіночки протерли заспані очка, швидко, як тільки стало їм сили, бігли будити сплячі квіточки. Їхні ніжні голосочки розносилися по поляні і приносили нове життя.

(Танець дзвіночків).

У затишку під розлогими кущами росли біленькі конвалії. Солодкий, ніжний запах наповняв поляну. На звук дзвіночків їхні білі голівки підносилися вгору, листочки зашелестіли і вони своїм прегарним танком привітали сходяче сонце і літній ранок.

(Танець конвалій).

У тіні старого дуба громадою росли гриби. Їх великі, червоні шапки з білими цятками здалека видніли і були прикрасою Чарівної поляни. Як тільки вітер сколихнув деревами, вони під такт шуму дерев, колибаючися, виводили свій улюблений танок.

(Танок грибів)

Давно, давно з далеких піль прийшли до Чарівної поляни маленькі польові мишки і просилися, щоб їх прийняли, бо їх усюди ловлять звірі; вони змушені ховатися в глибоких норах, а їм так хочеться весело гуляти серед зелених трав та гоїдатися на гілках кущів. Чарівна поляна прийняла їх і наказала їм строго берегти законів лісу, а особливо законів Чарівної поляни". Вони щасливо зажили разом із усіма жителями Поляни; всі їх любили за їх веселу, безжурну вдачу.

(Танець мишок).

Розбудилися лісові пташата, затріпали крильцями і злетіли зі своїх гніздечок на середину поляни. До них прилучилися совенята. Мама Сова все навчала їх, що вони походять із дуже старого і мудрого роду і їм не личить безжурно гуляти. Але діти звичайно люблять забавляться і ось вони взялися за крильцятка і разом із пташенятами закутилися в веселому тнаку.

(Танець пташок).

При вході до поляни росли різні квіточки. І хоч вони не належали до одної родини квітів, однак вони любили один одного, як рідні.

(Танець квіток).

Запах квіток розбудив бджілок. Вони найбільше працюватимуть з усіх жителів Поляни. Вони від ранку до вечора збирають медок, вони запиляють квітки, а цей танок – то тільки привіт золотому сонечку, що принесло їм ясний день.

(Танок бджілок).

Із кущів висунулися сіренькі зайчики, а за ними вовки. О, яке велике диво! На цілому світі вовк гонить за зайчиками, щоб спіймати їх на смачний сніданок, а на тій Чарівній поляні вовки й зайчики – то щирі друзі.

(Танок зайчиків).

Одного разу вітер розказував старим ялицям, що він летів понад полями одної країни і він бачив безмежні поля, які золотом блищали у сонці. А поміж тим золотом, мов жар, червоні квіти цвіли. "Принеси тоді жар зілля до нашої Поляни", сказала одна ялиця. "Нехай на нашій Поляні зацвітуть квіти зі соняшної країни".

(Танок мачків).

А даліше повагом зближаються ведмеді. Вони найсильніші на тій Чарівній поляні. Вони бережуть її і не допускають нікого, хто хотів би знищити їхнє щасливе життя, знищити їх святі закони.

(Танець ведмедів).

А ось надходять лиси. Вони ходили в глибину лісу слідкувати за якимись дивними постатями, які ніччю підкрадалися до Чарівної поляни. Лиси принесли вістку, що це є лісові дивні жителі, які намагаються знищити їхній спокій і знівечити їхні закони.

(Танець лисів).

Зближалася ніч. Жителі Чарівної поляни заснули спокійним сном. Світлячки ще раз облетіли Поляну, щоб поглянути, чи ніщо не порушує їхній спокій. Облетіли, закутилися і танок завели.

(Танок світлячків).

Запала ніч. Усе послуло, тільки в лісових нетрях не спали лісові чортики, які пильно підглядали життя Чарівної поляни. Їм не сподобалися лісові закони. Вони задумали замішати спокій, розбити дружбу та намовити всіх, щоб покинули свою землю та пішли шукати іншого, кращого світу та щоб раз на все забули рідну мову, якою говорили всі жителі Чарівної поляни дотепер. При світлі місяця вони вискочили на середину Поляни і завели свій танок побіди над жителями Чарівної поляни.

(Танок чортиків).

Жителі Чарівної поляни улягли намовам чортиків. Покинули свою землю і подалися у далекі сторони, шукати нового, кращого життя. Один тільки залишився маленький, сіренький зайчик. Він побоявся йти в далекий світ і „Що буде, то буде – а Чарівної поляни не покину“, подумав собі маленький, сіренький зайчик.

Символи Чарівної поляни, які горіли ясным полум'ям, погасли. Трава посохла, а старі ялиці сумно гойдали головками та з тугою згадували той щасливий час безжурного життя Чарівної поляни.

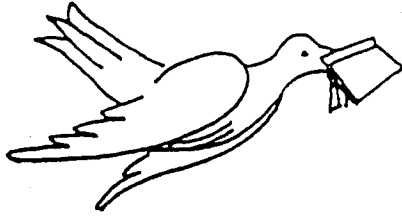
Минали дні за днями, аж одного дня Сіренький зайчик, утомлений довгим вичікуванням, присівши біля тої гори, на котрій колись горіли вічні вогні, почув якусь знану йому мелодію. Він почув чиїсь кроки, - і коли оглянувся, то з радості аж підскочив. То верталися жителі Чарівної поляни на свою землю. Він підбіг і діткнувся сірою лапкою гори і нараз сталося дивне явище. Три символи загоріли ясным полум'ям і все наново ожило. Пташки защебетали, трави зазеленіли, квіти зацвіли. „Дивіться – ось вертаються на поляну“, радісно викрикував зайчик. І на поляну громадами верталися всі її жителі.

(Вертаються в такому порядку, як вийшли з Поляни. Під такт маршової музики відбувається дефіляда всіх жителів Чарівної поляни).-

ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА

34

Чи знаєш ти, що...

Серед снігів і льодовиків Скелястих гір живе прецікава істота – сніговий змій. Його дуже важко розгледіти на тлі білого снігу. Тому, якщо ви хочете його побачити, знайдіть кінчик хвоста – він чорний. Коли змій повзе, добре видно, як чорний кінчик “біжить” слідом за ним.

На краю льодовика змій піднімається і котиться донизу, мов обруч. Не бійтеся, що там, унизу, він боляче вдариться об тверде каміння. Ні, він завбачливий. У нього і на цей випадок є дещо. Досягнувши підніжжя гори, сніговий змій розсипається на дрібні шматочки, кожен з яких потім сам повзе вгору, перетворившись на маленького снігового змія.

На рисовому полі біля міста Курасакі (Японія) виловлено двадцятисантиметрову змійку з... двома головами. Дивний мутант їсть за двох і швидко додає у вазі.

Двічі на рік, з четвертого по двадцять п'яте квітня, та з 24 вересня по 15 жовтня, три кілометровий відрізок шосе, що проходить по дну глибокого каньйону в Національному парку Шоні (штат Іллінойс, США), пустішає. Це засіб попередження водіїв, щоб не чіпали змій – більшість їх є отруйною.

Найсильнішу отруту виділяє підчас укусу австралійська сітчаста коричнева змія (для загибелі людини досить три міліграми отрути).

Удави продаються на ринках Бразилії. Вони служать у господарстві для того, щоб ловити пацюків.

С. О. Юля Бурма

С. О. Стаха Гойдиш

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЯК ЖИВУТЬ БОБРИ?

У Північній Америці бобри живуть усюди, де є ріки, ставки, озера, за виїмком дуже холодних частин Америки й Канади та на дуже пустинних місцях Мехіко і Фльориди. Бобри майже все живуть у воді, але також ходять по землі, щоб знаходити для своєї потреби дерево. Бобри належать до родини гризунів, великого розміру, та міцної будови. Бобри мають широкий, плосковатий хвіст і задні ноги мають шкіряні плавці поміж пальцями. Це помагає бобрам до плавання і до підводного життя. Бобри по землі ходять поволі і є досить незграбні.

Бобри мають велику терпеливість у будованні своїх житлових приміщень. Вони прикріплюють одну частину хатки дуже докладно до другої, щоб унутрі хатки було вигідно і затишно жити. Вхід до хатки є долини, під водою. Матеріалом на будову хатки є дерево, каміння і болото. Хатка бобрів звичайно довжиною 3-4 м, а височиною деякі доходять до 5 м. На даху (верху) хатки є отвір, щоб доходило свіже повітря. Як під час будови їхньої хатки несподівано явиться непрошений гість, бобри тікають водою.

Помимо того, що бобри мають великі, гострі зуби, - їдять тільки рослини і кору з дерев. Улюбленою поживою є кора з тополі, осики, берези, вишневого дерева і білої верби. Також їдять кущі і підводні зела. Якщо бобри виховуються в неволі, то вони їдять овочі, на пр. яблука.

Довжина бобра від голови до кінця тулуба є 55-70 см, хвіст 30-40 см. Вага бобра є від 13 до 30 кг.

Бобри є короткої, присадкуватої будови. Мають п'ять пальців на кожній нозі. Задні ноги мають поміж пальцями шкіряні плавці, що допомагають бобрам добре плавати. Другий палець на обох задніх ногах має додатковий пазур; ним бобри можуть добре чесати свою шерсть. Вуха бобрів маленькі. Бобер стоїть на двох ногах, а хвіст помагає збалансувати тіло.

Бобри мають м'яку, пухнасту шерсть під сподом тіла, кольору червоно-бронзового. Та шерсть зберігає тепло тіла бобра. Верх тіла бобра є покритий шорстким, темно-каштановим волоссям.

Бобри, як родина, живуть парами ціле життя. Тільки, як одно з них загине, тоді шукають другої пари. Родина бобрів складається з двох дорослих, кількох дворічних і кількох однорічних. Бобри, як їм минає три роки, уважаються за дорослих і можуть мати свою окрему родину.

Малюта народжуються в травні і є їх, як правило, двоє. Отже в родині може бути в той сам час шестеро дітей, від новонароджених до дворічних. Кілька годин по народженні бобрики можуть уже плавати. Мама переносить їх, якщо є потреба, в зубах, ідучи на задніх ногах і спираючися на хвіст. Кормить малят тільки один місяць. Коли нові члени родини доростуть до двох літ, є змушені опустити дім і вести власне життя.

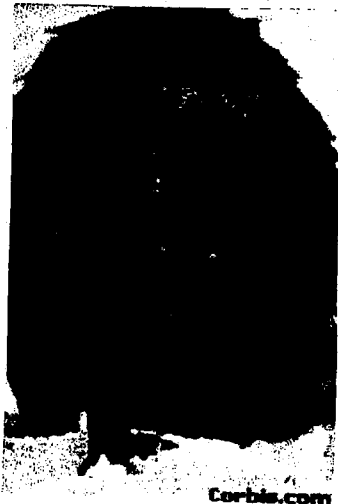
Кілька родин може жити поруч себе, будуючи власні хатки. Всі разом допомагають будувати нові житла, всі разом допомагають збирати поживу на зиму. Як бобри покинуть родинний дім, щоб зачати нове життя, не віддаляються далеко, а будують близько, так що один дім лучиться з попереднім і так живуть цілі генерації.

Бобри дуже добре вміють плавати, вживаючи задні ноги і хвіст. Під водою можуть бути до 15 хвилин. Отвори в носі і вухах затикаються, а на очі насувається плівка, яка захороняє їх від води. Бобри мають велику печінку і великі легені. Зуби не перестають рости і тому бобри безперервно мусять гризти, щоб їх спилати.

Якщо в даній околиці вода є занечищена, бобри можуть дістати зараження крові і не раз буває, що бобри є затроєні. Звичайно великі будівельні фірми не є щасливі сусідством бобрів. Вони стинають дерева, бобри не мають що їсти і є змушені покидати ті місця де літами будували свої доми. Часто ловлять бобрів і переводять їх в інші місця, або призначають на домашнє виховання.

Бобри є більш активні рано і вечером. Гризуть дерева, щоб будувати або направляти свої хатки. Зносять разом поживу, як запас на зиму. За 5 хвилин можуть зрубати дерево, якого обвід є 20 см. Стинають дерева і тягнуть водою до місця призначення. Хатки мусять бути досить глибокі, щоб змістилася ціла родина і припаси на зиму. Бобри будують греблі і часто ріка зміняє свій біг і створює невеликі ставки – гарне пристановище бобрам.

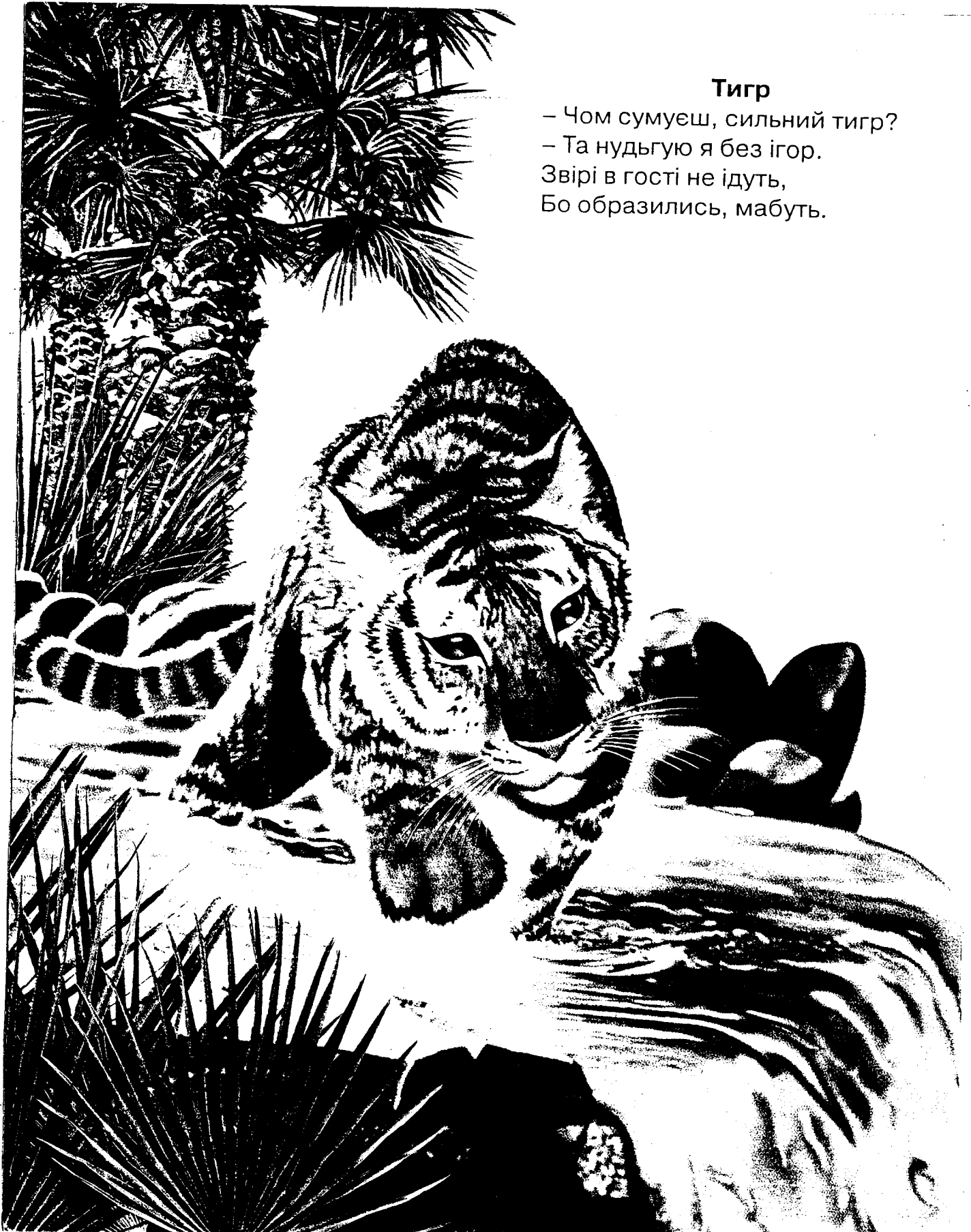
Колись було багато бобрів. Ішов торг великими кількостями бобрових шкір. Під сучасну пору нема загрози зникнення бобрів; вони ще мають можливість продовжувати свій рід. Прикладом для нас є їхня працьовитість, допомога одні одним і тісний зв'язок із родиною.-

Цікаве: Недавно в столиці Америки, Вашингтоні, помічено, що зрубано кілька цінних дерев японської вишні, якими це місто славиться. - зокрема весною, коли вишні цвітуть. Спричинниками явилася пара бобрів, які поселилися в декоративному басейні, посеред високих будинків уряду Америки. Як туди вони дісталися? В кожному разі, їм швидко вивіджено комірне й вивезено в пригожу водойму на гористого лісистого терену, далеко від турбот рухливої столиці.-

Тигр

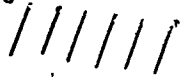
– Чом сумуеш, сильний тигр?
– Та нудьгую я без ігор.
Звірі в гості не ідуть,
Бо образились, мабуть.

РОЗГАДАЙТЕ ?

Головоломки

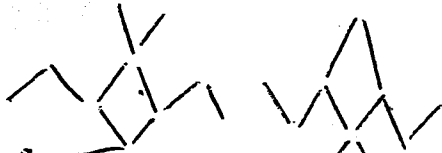
1. Із шести однакових паличок побудувати чотири трикутники, периметр кожного трикутника повинен дорівнювати сумі довжин трьох паличок, ось так:

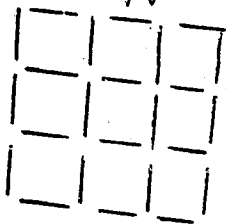
2. У слові $\square \square \square \square$ переставити одну паличку, щоб вийшла назва дівчини.
3. У слові $\square \square \square \square$ переставити одну паличку, щоб вийшла назва тварини (домашньої).
4. На лопатці сміття. Переставити дві палички, щоб лопатка зберегла свою форму, а сміття було поза лопаткою.

5. Переставити три палички, щоб летюга миша летіла в протилежному напрямі.

6. Забрати чотири палички, щоб було п'ять квадратиків.

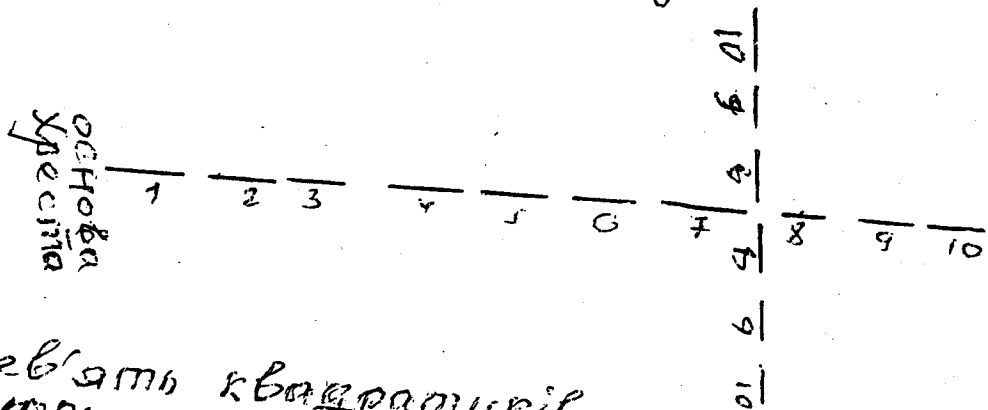

7. Із паличок складена рівність $VI - IV = XI$ (тобто $6 - 4 = 11$) Рівність неправильна. Як переставити одну паличку, щоб одержати правильну рівність?

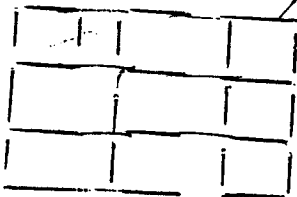
8. В рівності $VII + I = II$ переєставити одну паличку, щоб рівність була правильною.

9. Переєставити одну паличку, щоб різність була правильною $\frac{XXII}{VII} = III$

10. Київський князь Володимир, який в 988 році запровадив християнство, помиряючись, сказав, щоб на його могилі поставили хрест із десяти кусків золота (відлік від основи хреста) але, щоб було десять кусків золота вверху, вправо і вліво.
Як знати чотири куски золота, щоб заповіт князя не порушити?

11. Є дев'ять квадратиків, знати чотири пошки, щоб було шість квадратиків.

12. Написати число сто самими дев'ятками

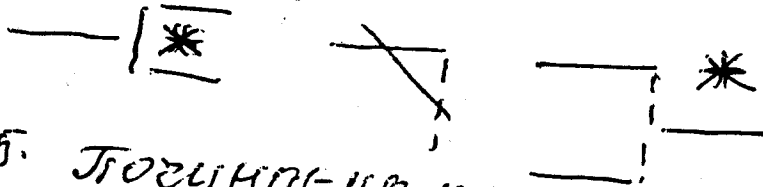
13. Написати числа, які мають таку саму кількість букв у своїй назві.

14. Написати п'ять слів, які починаються і закінчуються на букву O.
(наприклад: око слово)

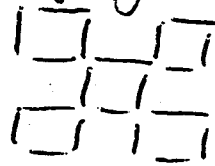
15. Кожна паличка має довжину 1 см 5 мм 0 в.
15 паличок

Відповіді на головоломки:

1. Складемо піраміду і в γ трикутнику.
2. В букві Γ забираємо верхню паличку і робимо букву Π . $\Pi \sqcup \wedge \supseteq$ (Нля)
3. В букві Θ переставляємо одну паличку і робимо букву Ξ "е". $\Gamma \Xi \wedge \supseteq$ (теле)
4. На лопатці пересуваємо одну паличку зруччю доставляємо

5. Тодинаємо переставляти паличку з тупцюба.
6. Забираємо 4 середніх зовнішніх паличок і вийде

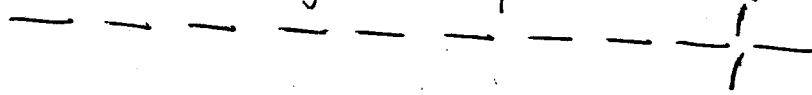

7. З цифри IV забираємо одну паличку і робимо $+$ $(6+5)=11$

8. В рівності $\sqrt{11}+1=11$ забираємо одну паличку в числі 7 і робимо корінь квадрата із 1. $\sqrt{1}+1=11$ ($\sqrt{1+1}=2$)

9. В рівності $\frac{XXII}{VII} = III$ забираємо одну паличку в правій частині і робимо число $\pi(n) = 3, 14, \dots$ $\frac{XXII}{VII} = II$

10. Чотири палички зіймаємо з правого креста, а дві переставляємо вгору.

11. Знімаємо середню паличку.

12. $100 = 99 \frac{9}{9}$

13. $\overline{123} = 3$, $\overline{1234567} = 1000000$

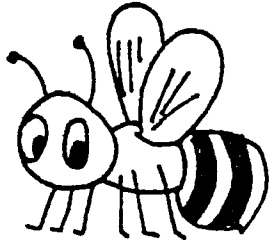
14. Онтаріо, око, олово і т.д.

15. $M | \equiv T | \square$

Розгадайте!

1. Що лежить посередині Ки ва?
2. Ходять пані по май дані, куди гля не — пра ва (с) бук ва ві д не
3. Не велике корито білими г р с о м и на б и т о.
4. Скільки було с к о л і в у казці про Білосніжку?
5. В якій казці к о в б а с я с а м а с м а т и л а с я н а с к о в о р і д н і?
6. В якій казці с е р о д з и м и з а с в і л и п і д е м і ж н и к о?
7. Що г е р в о к а ш т о с к а н е с л а б у д у д і?
8. Яку п т а ш к у в і д з а с і д е л і в р я т у в а л а д н е й л о в о т к а?

пл. сен. Степан Тавришин.

ПРИКАЗКИ

Високий, як тополя; дурний, як фасоля.

Ж Ж Ж

Як постелиш, так і виспишся.

Ж Ж Ж

Один за всіх, а всі за одного.

Ж Ж Ж

З порожнього нічого не наллеш.

Ж Ж Ж ;

Одне гниле яблуко зіпсує цілу бочку.

Ж Ж Ж

Не скачи попереду батька в пекло.

Ж Ж Ж

Як листя на дереві зимує, зима морозами лютує.

Ж Ж Ж

Погана та птиця, що в своє гніздо паскудить.

Ж Ж Ж

Зробив діло – гуляй сміло.

Ж Ж Ж

Не пхай носа до чужого проса.

Ж Ж Ж

Хто рано встає, тому Бог дає.

Ж Ж Ж

підвид бурого
ведмедя – грізлі

чорний (гімалайський) ведмідь

Катря Місіло врятувала сусідку

Катря Місіло - середня дочка Роксоляни Пенцак-Місіло і Стефана Місіло, пластунка-новачка рою „Іжачки”, 24 Гнізда станиці Ньюарк, Н. Дж., врятува-

Катря Місіло

ла життя своїй сусідці Пем. Сусідка готувала вечерю і відрізала клаптик м'яса, щоб спробувати чи готове. Цей клаптик застряг у її горлі і сусідка почала задихатися. Вона вибігла на подвір'я, де бавилися діти. Катря саме була перед хатою на гуляй-нозі і побачила, що сусідка червона і задихається. Дівчинка кинула гуляй-ногу, підбігла, стала за жінкою і вжила спосіб, який в таких випадках застосовують фахівці рятувальної служби. По двох разях м'ясо вискочило з горла. Катря розповіла, що про цей спосіб дізналася з телебачення.

Уся родина дівчинки гордиться вчинком молоденької Катрі. Про цю подію щойно розповіла газета „The Item of Millburn and Schort Hill”.

Л.Г.П.

Вісті Булави УПН**ВИШКОЛИ, ВИШКОЛИ, ВИШКОЛИ**Рішенням КПР від 23 вересня 2000 року:

зараховано успішний перехід РОВ-145, яка відбулася в січні 1999 року у Львові, Володимирі Микитякові (станція Дрогобич) на підставі виконаних передумов;

зараховано успішний перехід РОВ-154 (впорядників-122) "Там, де Ятрань круто в'ється", що відбулася 30 березня - 2 квітня 2000 року в Кіровограді, таким учасникам: Вірі Самофаловій (станція Дніпропетровськ); Олі Подгорновій (станція Дніпропетровськ); Тані Стрітьєвич (станція Кіровоград); Леоніду Паськові (станція Крилів); Дмитру Панову (станція Кіровоград); Наталі Танчин (станція Полтава); Мирославі Чирковій (станція Полтава); Наталі Козловій (станція Дніпропетровськ); Марині Чуприні (станція Кіровоград); Катрусі Храпач (станція Полтава); Сергію Сергєєву (станція Крилів).

зараховано успішний перехід РОВ-155 (булавних I) "Поняття не маю", що відбулася 10-14 травня 2000 року на Соколі, таким учасникам: Андрію Андрейкові (станція Дрогобич); Максимові Безносу (станція Крилів); Ярославу Кочиндику (станція Дрогобич); Володимирі Микитякові (станція Дрогобич); Юлі Бурмі (станція Ічня); Христині Воробій (станція Львів); Тані Стрітьєвич (станція Кіровоград); Наталі Кияк (станція Київ); Оксані Молчанович (станція Рівне); Ярині Шеремет (станція Рівне).

Рішенням КПР від 9 грудня 2000 року:

зараховано успішний перехід вишколу VII РОС провідників вишколів "Хто б міг подумати?!", яка відбулася 13-16. 04. 2000 р. в Брюховичах С. О. Софії Нагірній (станція Львів) на підставі виконаних передумов;

зараховано успішний перехід 156 РОВ (впор. 123) "Малинове відлуння волохатих", яка відбулася 15-18. 06. 2000 р. в Малинівці: пл. сен. прих. Олександрі Волобенкові (станція Маріуполь); пл. сен. прих. Анатолію Кузовеніну (станція Сватово); ст. пл. прих. Наталі Кузовеніній (станція Сватово); прих. Олені Мазуриній (станція Северодонецьк) на підставі рішення проводу вишколу;

зараховано успішний перехід 157 РОВ (впор. 124) "Вічний Вогонь у Пошуках Бабці", яка відбулася 27. 09. - 01. 10. 2000 в Тербовлі: ст. пл. прих. Олександрі Івасюк (станція Івано-Франківськ); ст. пл. прих. Назару Круцкевичу (станція Тернопіль); пл. уч. Дмитру Бачевському (станція Івано-Франківськ); пл. уч. Марті Вардинець (станція Тернопіль); пл. прих. Івану Рудакевичу (станція Тернопіль); пл. прих. Віталію Миснику (станція Жизномир) на підставі рішення проводу вишколу.

ЗМІНИ У КРАЙОВОМУ РЕЄСТРІ ГНІЗД УПНРішенням КПР від 23 вересня 2000 року:

внесено в реєстр новацьких частин УПН підготовчі гнізда "Веселі Звірята" (станція Дніпропетровськ) та "Кицин дім" (станція Кіровоград). Затвердити в/о гніздових ст. пл. Олю Подгорнову та ст. пл. Таню Стрітьєвич відповідно;

в реєстрі новацьких частин України надано порядкове число 28 підготовчому гнізду "Чарівний ліс" (станція Івано-Франківськ) та число 36 підготовчому гнізду "Усмішки весняного ранку" (станція Львів);

викреслено з реєстру новацьких частин самостійний рій "Конвалії" (станція Чернігів) та підготовчі самостійні рої "Ведмежата" (станція Кременчук) і "Тигренята" (станція Краматорськ) у зв'язку з припиненням існування. Увільнено від обов'язків в/о гніздових пл. сен. Наталку Соломаху, ст. пл. Євгена Паська та ст. пл. прих. Юрка Гармаша відповідно.

Рішенням КПР від 4 листопада 2000 року:

надано число 33 в реєстрі новацьких частин України підготовчому гнізду "Побратими стрімкої скелі" (станція Київ); викреслено з реєстру новацьких частин України гніздо ч. 23 "Крилаті друзі" (станція Стрий) — у зв'язку з припиненням існування.

Рішенням КПР від 9 грудня 2000 року:

викреслено з реєстру частин УПН гнізда ч. 10 "Чарівний віночок", ч. 29 "Лісові розбишаки" (станція Великі Мости) та ч. 6 "Дикі кицьки", ч. 11 "Войовничі коти" (станція В. Ходачків) у зв'язку з припиненням існування. Увільнено від виконання обов'язків гніздових ст. пл. Марічку Дацків, ст. пл. Оксану Ковальовську, ст. пл. Таню Цап та пл. сен. Ярослава Ящишина відповідно;

увільнено від обов'язків гніздової гнізда ч. 28 "Чарівний ліс" С. О. Марічку Артиш (станція Івано-Франківськ). Затверджено гніздовою С. О. Оксану Чепурняк на підставі рішення станичної старшини.

Новацькі табори

1. Крайовий виховний табір УПН (для дівчат) за ігровим комплексом Боярівна, С. О. Ольга Свідзинська, 29.07. - 11. 08. 2000; м. Добромиль Старосамбірського р-ну, Львівської обл.
2. «Скарби історії» ст. Рівне, С. О. Ярина Шеремет, 10-21. 07. 2000, с. Хрінники, Млинського р-ну, Рівенської обл.
3. Центральна округа, С. О. Костя Василиченко, 10-21. 07. 2000, Світловодськ
4. «У чужому лісі» міжокружний (Київська-Центральна), С. О. Юля Бурма, 5-16. 08. 2000, Полтавська обл., с. Головач.
5. «Земля світлячків», ст. Івано-Франківськ, С. О. Марічка Артиш, 30. 07. - 10. 08. 2000
6. «Лілея,» ст. Чугуїв, Наталя Конопльова, 15-27. 07. 2000, с. Малинівка Харківської обл.
7. «Десять днів навколо світу», ст. Дрогобич, С. О. Софія Нагірна, 10-20. 07. 2000, с. Новий Кропивник Дрогобицького р-ну
8. ст. Стрий, С. О. Іван Нагірний, 4-17. 07. 2000, В. Дідушичі або 15-28.06. 2000, Межиброди Сколівського р-ну
9. ст. Тернопіль, С. О. Святослав Олексій, 25-7. 08. 2000, Буцацький р-н, Тернопільська обл.
10. ст. Тернопіль, С. О. Ніла Наконечна, 17-27. 07. 2000 Буцацький р-н, Тернопільська обл.
11. Івано-Франківськ, окружний, Василь Гуляк, 15-27.07.2000 с. Саджава
12. ст. Львів, С. О. Ігор Бущак, 12-23. 07. 2000 с. Сприня Старосамбірського р-ну

«Малинове відлуння волохатих»

Так називалася 156 Рада Орлиного Вогню (впорядників 123), що проходила 15-18 червня в с. Малинівці коло Чугуєва. Учасники та слухачі з'їхалися з цілої Східної округи: з Сєвєродонецька, Маріуполя, Донецька, Сватова і самого Чугуєва — всього 19 осіб. Провадила вишколом С. О. Марічка Артиш, їй допомагали С. О. Славко Танчак (бунчужний), сес. Наталка Снурнікова (писарка), С. О. Ліда Пруська та бр. Руслан Тополєвський (інструктори). Окружний провід не надав жодної допомоги, забезпечення вишколу повністю взяли на себе Наталя Конопльова, Мар'яна Мішньова та юначки станиці Чугуїв. Провід ОК вдячний всім учасникам і членам проводу за чудову атмосферу, яка панувала на вишколі, і за теплі, щирі стосунки.

«Хочемо ще!»

Перший Окружний Злет новацтва відбувся 10-11 червня в Козовій на Тернопільщині. На злет з'їхались новаки і новачки з Жизномира, Купчинець, Тернополя. Злет відкрила досить небуденна подія — новосілля станиці Козова. Тепер станиця має домівку, де з вересня зможе займатися і новацтво, і юнацтво. Окрім новосілля в програмі були цікаві змаги в лісі коло с. Криве, вогник, недільне Богослуження. Всі роз'їхалися зі злету задоволені, а новацтво одногослосно постановило: «Хочемо ще!» Тому виховникам на Тернопільщині варто подумати, як зробити таку акцію традиційною і цікавою. Велике прохання допомогти в цьому С. О. В'ячеславу Свердунові, який був ініціатором і організатором цього річного лету.

НАС БУЛО

ШІСТНАДЦЯТЬ...

Нас було шістнадцять, тих, кого у звіті назвуть проводом та учасниками 157 Ради Орлиного Вогню (впорядників 124) "Вічний Вогонь у Пошуках Бабці". Це був другий за історію відродження Пласту в Україні вишкіл виховників УПН на Тернопільщині, який проходив з 27 вересня по 1 жовтня 2000 року поблизу Теребовлі.

Учасники з Тернополя, Жизномира, Рівного, Славути, Івано — Франківська співали, розповідали, слухали, рубали дрова, носили воду, мріяли про солодку кашу, каву і пігулки для горла та нарікали на стелю, яка перешкоджала дивитися на зорі і дівчат, які вчасно не відписували листи.

Вистачало всього: гутірок і дискусій, ігор і сміху; бракувало хіба часу ("якби мені довелося б організувати подібний вишкіл, я б зробив його довшим", з відгуків учасників). Ну й не дивно, адже практично всі вони тільки починають свою працю з новацтвом. Єдине шкода, — нам так не вдалося побачити загадкової бабці, яка кажуть, варила нам їсти перші три дні вишколу.

ст. пл. Марічка Артуш

Дорогі друзі!

Не так давно світ побачив новий журнал для новацтва «Пташеня». Уже вийшло два його номери і готується до друку третє число. Знаємо, що багато новаків і новачок, братчиків і сестричок бажають отримувати кожний номер журналу вчасно і систематично. З цією метою організовується передплата на наступний рік.

У 2001 році планується видання 6 номерів журналу.

Просимо всіх братчиків і сестричок надіслати список бажаних передплатити журнал і до 20 жовтня такі дані:

№ п/п	ім'я, прізвище	вік	к-ть примірників одного народження номеру	індекс, повна адреса для пересилки	термін публікації	форма оплати	пів року / рік

Добровільна пожертва за придбаний номер журналу в Канцелярії Пласту в 2001 р. **2 гривні**

Добровільна пожертва на передплау (за одне число, включаючи вартість пересилки) **1,70 гривні**

Добровільну пожертву на передплату журналу можна надіслати на рахунок НСОУ Пласт або передати готівкою через регіональних представників до 20 листопада 2000 року.

Чекаємо на ваші зголошення!

Адреса для листів Пласт, а/с 65, Львів, Україна, 79000

Телефон / факс (322) 72 26 75

E-mail plast@icmp.lviv.ua

Банківські реквізити р/р №26008012162 в 1 філії АТ ЗУКБ м. Львова, МФО 325365, ЗКПО 4380127, номінакою
Добровільна пожертва на журнал «Пташеня»

СКОБИ-ГОТУЙСЬ

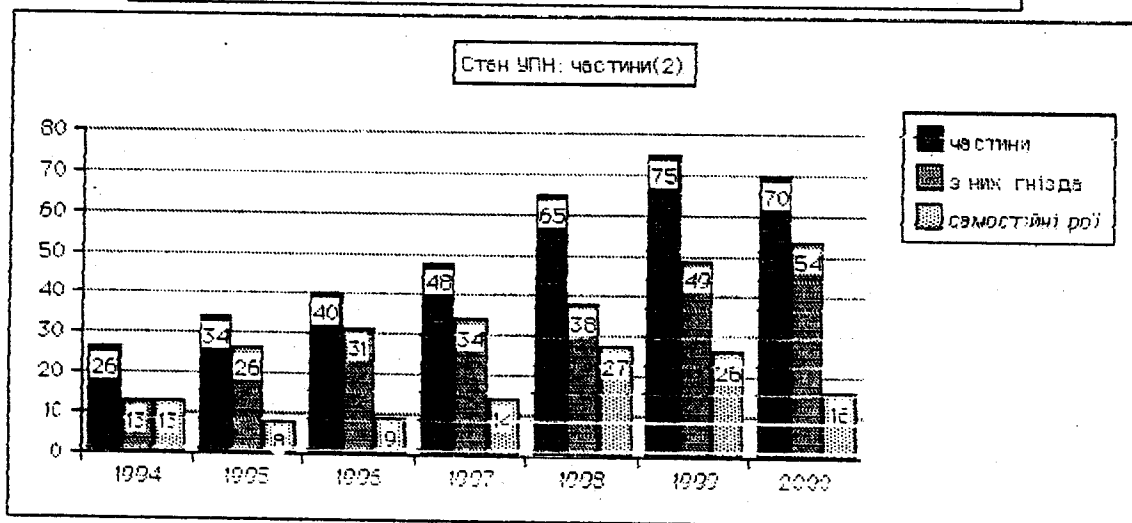
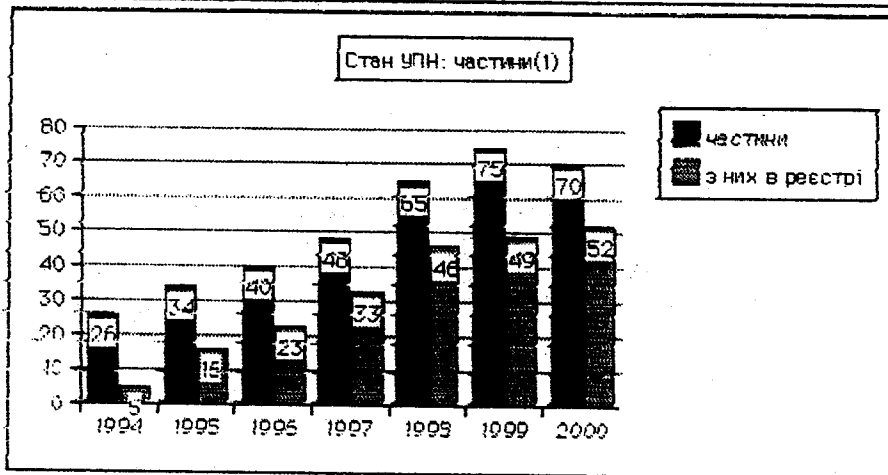
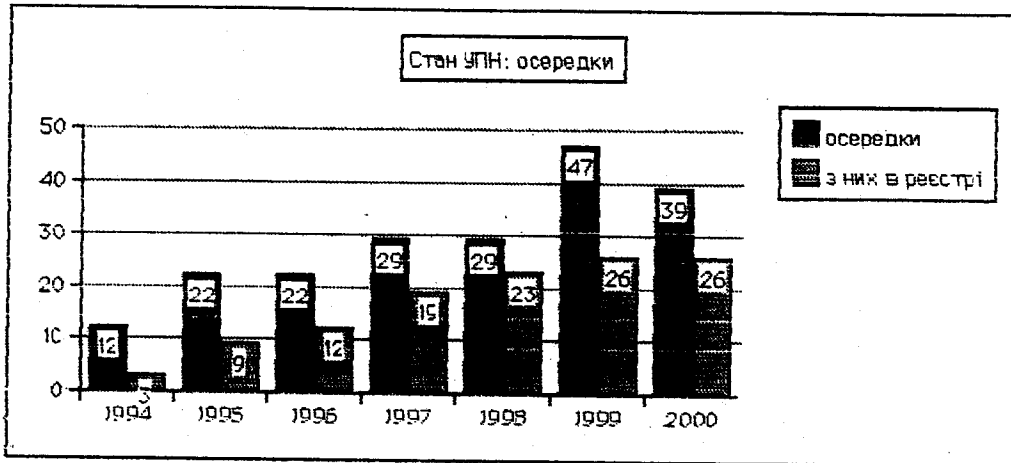

Софійка Нагірна

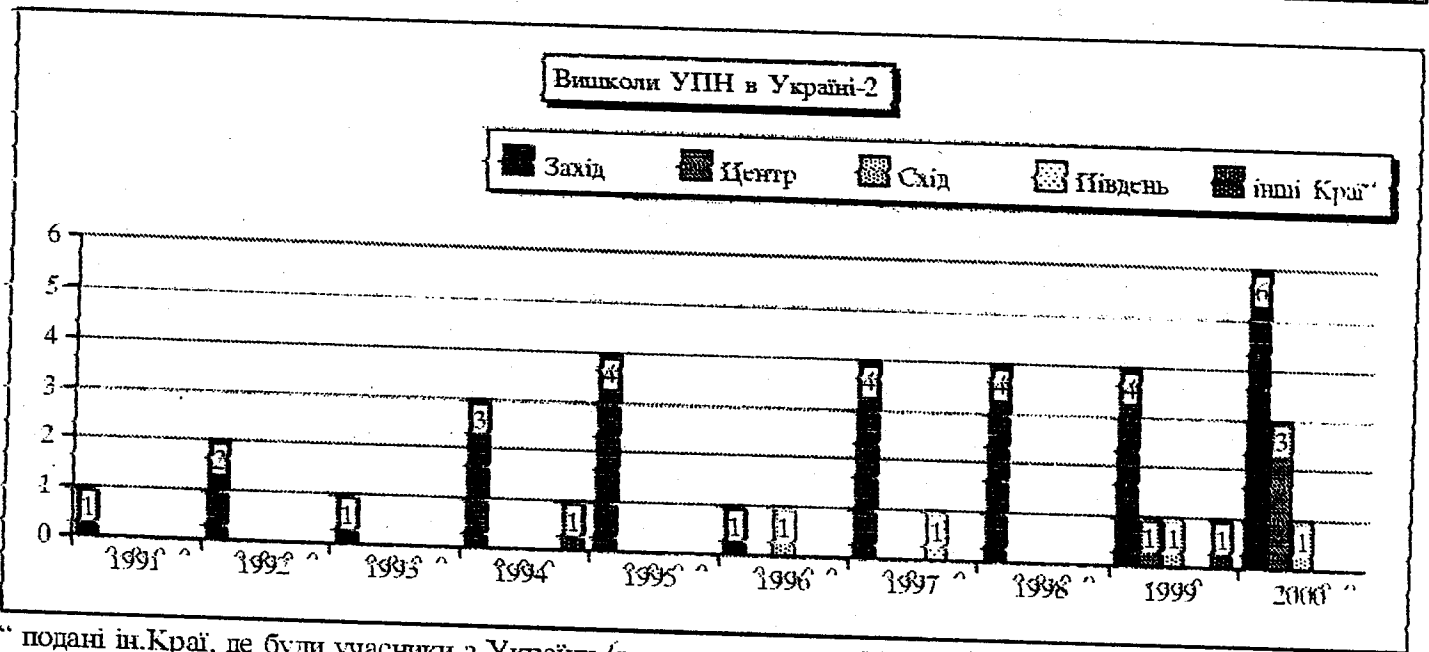
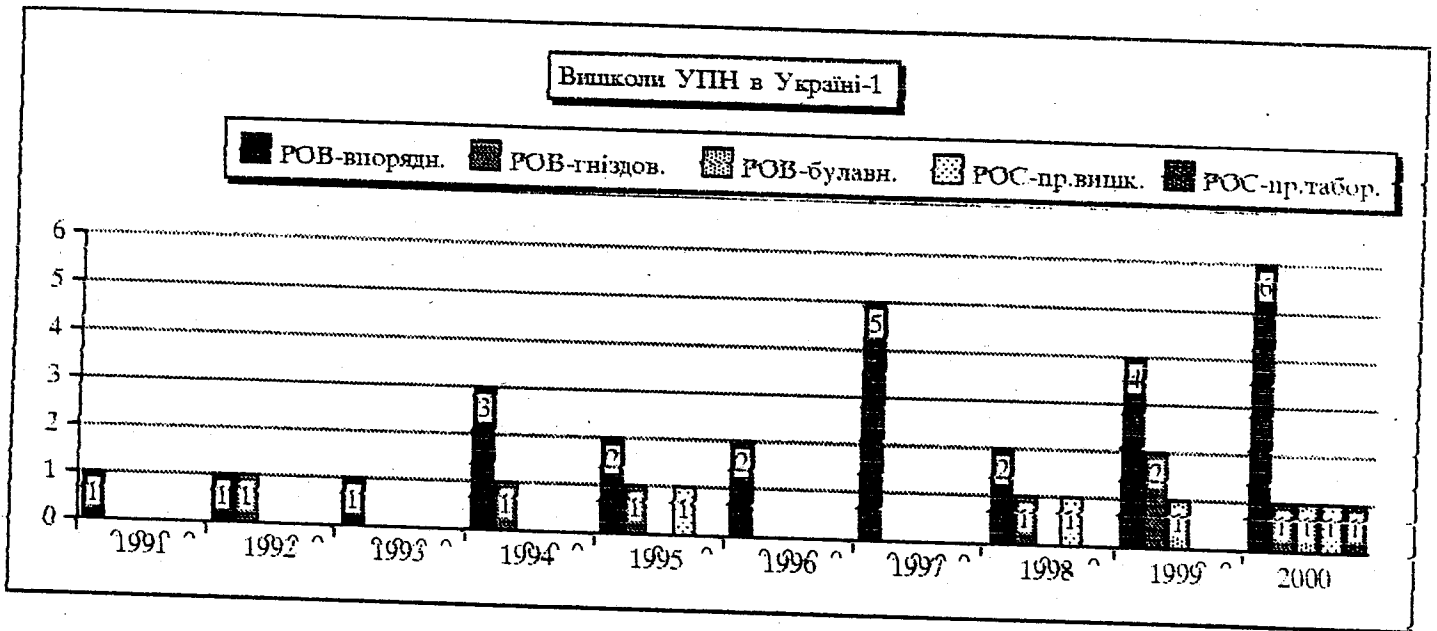
Головний редактор журналу «Пташеня»

P.S. Цього року планується видання ще трьох номерів журналу, з замовленням яких просимо зголошуватися в Канцелярію КПС. Добровільна пожертва **1.70 гривні**

Стан УПН в Україні.

кількість частин та осередків зменшилась у зв'язку з розв'язанням самостійних роїв (перехід до УПЮ, утворення гнізд)

* подані ін.Краї, де були учасники з України (в даному випадку Польща)

ТАБІР УПН СТРИЙСЬКОЇ СТАНИЦІ "КРАЇНА ВЕСЕЛКОВИХ БАРВ"

Знов, ось уже вчетверте, ми проводимо табір у селі Межиброди Сколівського району Львівської області на базі „Вогник”. Природа тут створила чудові умови для побудови багатьох відпочинкових баз. Тут і річка і ліс і скелі. Новацький табір Стрийської Станиці проходив з 15 по 28 червня 2000 року і дістав назву „Країна веселкових барв”. Назва табору пішла від казки, яка була придумана й уведена в програму табору. За основу взято казку „Дев'ять князівен”. Цими князівними були поезія, гра, красуня, мова, вишивка, майстриня, віра, надія, любов, батьківщина й історія. Всім цим дорожить кожний українець. Тому кожного дня ми жили в одному з князівств.

У табір у вигляді листів прилітав змії „Чувирдло-2”, який хотів забрати одну з князівен, але протягом дня новацтво показувало, як вони люблять цю князівну. Так на день майстрині новацтво робило прикраси з бісеру, матерії і картону, а ввечері відбулися грандіозні вечорниці, де були представлені ці прикраси. В день красуні відбувся конкурс зачісок, який показав талант і оригінальність, як новацтва, так і виховників. Також пройшов чудовий лицарський турнір на день історії. Тут новаки показали свою кмітливість, зарадність і творчість, а свої перемоги вони присвячували дамам серця, тобто новачкам. А які вишивки робили новаки і новачки, хоч це були прості різнокольорові лінії, - вони виглядали дуже гарно. В день Батьківщини ми ходили на прогулянку до ближніх скель, де провели теренову гру „Козаки – розбійники”.

В неділю, звісно, відбувся день віри. Ми ходили до церкви в селі Верхнє Синьєвиднє і в цей день відбулося свято тата. Адже до табору приїхали батьки і ми вирішили присвятити цей день їм. Для них підготували концерт і гралися з ними в різні ігри.

А ось у день любови ми робили костюми і корони з різних квітів. Ввечері відбулося свято квітів, на якому ми пізнали багато квітів, звідки вони походять і що означають їхні назви.

День зла (???-ред.) відбувся в день надії. В цей день змії викрав сестричку Олю Гамлій і весь табір мужньо кинувся ратувати її, хоча страх сковував новацтво. Але ми її врятували. В цей день Святий Юрій приніс несподіванку до табору. Через його лист ми дізналися, що в одній із печер знаходиться подарунок. Цим подарунком виявилось морозиво і ми зі задоволенням його з'їли. Святий Юрій допоміг нам подолати змія і з цього часу він нас не турбував, а діти зрозуміли, що в єдності наша сила.

В інші дні, присвячені мові, грі, пісні, поезії, - проходили змаги, ігри, забави, конкурси і вогники. Все це було частинами таборової казки. А були і більше серйозні справи. Це в першу чергу ройові і ланкові зайняття. На ройових сходинах ми проходили такі вмілості: „Приятель птахів”, „Добродушок” і „Приятель рослин”. А на ланкових – „Санітарка”, „Змагун” і „Атлет”. В кінці табору пройшли змаги з цих умілостей. Крім цього в нас була таборова вмільість „Княжий дружинник”. Для цієї вмілості кожного дня, по черзі, виховники розповідали про якогось князя Київської Русі і Галичини. Новацтво будувало замки з цегляної глини, яку завчасно привіз один із батьків, п. М. Дронь. Взагалі батьки дуже допомагали нам на цьому таборі. Допомогли дістату базу і деякі продукти, вярити їсти – не зважаючи на те, що була професійна кухарка. Брали участь у наших задумах і казці.

Як завжди, крім офіційного точкування в таборі існували гроші, які стимулювали працю новацтва. А в кінці табору була зорганізована крамничка, де діти витратили свої зароблені гроші і придбали собі маленькі презенти і солодощі.

Загалом, вважаю, табір пройшов успішно. Тому дякую всім братчикам і сестричкам, які допомагали мені в його переведенні. Може в когось виникають питання, чому я так детально описую табір. Я хочу, щоб хтось із комендантів скористався з цієї думки, можливо щось змінив по-своєму і також успішно провів свій табір. Передаю великий привіт усім знайомим братчикам і сестричкам і бажаю успішного переведення таборів.-

С. О. Іван Нагірний, ЧК
Комендант табору.

“Пласт” у Полтаві

На протязі серпня цього року біля Полтави відбувався міжокружний новацький табір для 60 дітей: 30 – з Полтави, а 30 – з інших областей. Комендантом була Юля Бурма із Ічні, а заступником – Кость Тесленко з Києва. У команді був також станичний з Полтави Володя Годзенко.

20 юначок і юнаків з Полтави побували у Пирогово на таборі “Дух Традицій”, де комендантом був Володимир Скоробський з Києва (з

яким ми познайомилися на першому пластовому таборі під Полтавою в 1996 році). Сім юнаків їздило на табір “Січ” на острові на Десні, а сім юначок – під Одесу на археологічний табір. Ще деякі юнаки перебували у таборі “Транскарпатський Перехід”. Молодь захоплена таборуванням і пізнанням своєї землі.

Цього року пластуни Полтави отримали повний виряд пластових одностроїв завдяки старанням Товариства Української Мови (ТУМ) у Чикаго.

Проф. Віра Боднарчук –
голова ТУМ-Чикаго

П Р Я В Л Т

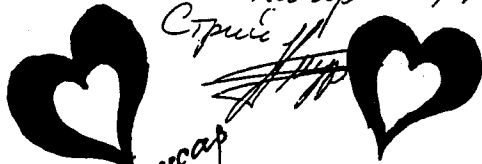

Сестричка Олена Черемет м.Р.Р

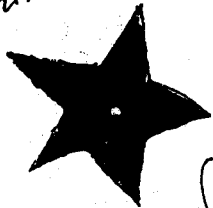
Братчик Дмитро (м. Савура)

В Р У Л Б

Бундунський
С.О. Іван Наїрний, 4К
Стрий

С.О. Ніла-писар (Тернопіль)

С.О. Марина (Хмельницкий)

Р Д В 157

Сестричка Наталя (м. Тернопіль)

Братчик Ірина (Тернопіль)

Братчик Іурко м. В. Бірки м. Тернопіль

Братчик Іван (Тернопіль)

Братчик Дмитро АБО ДИМОН (м. Івано-Франківськ)

С.О. Катерина (м. Івано-Франківськ)

Братчик Назар (Крутень) м. Тернопіль

Сестричка Каталія С. Мизюлиш

Братчик Віталік (м. БУЧАЧ)

Сестричка Марія з Тернополя

ТЕРЕБОВУЛЯ
27.IX. - 1.X.2000р.

POB 163

ГК.29

NO

с.о. Наталія Кіряк
Київ
ТО БУЛО СПАЙНО!!!

76 ж. - 19 ж. 2000 р.

ж. Кіряк

с.о. Оксана
Львів
с.о. Оксана
Львів
с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана

с.о. Оксана

с.о. Оксана

с.о. Оксана
Львів
с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана
Львів

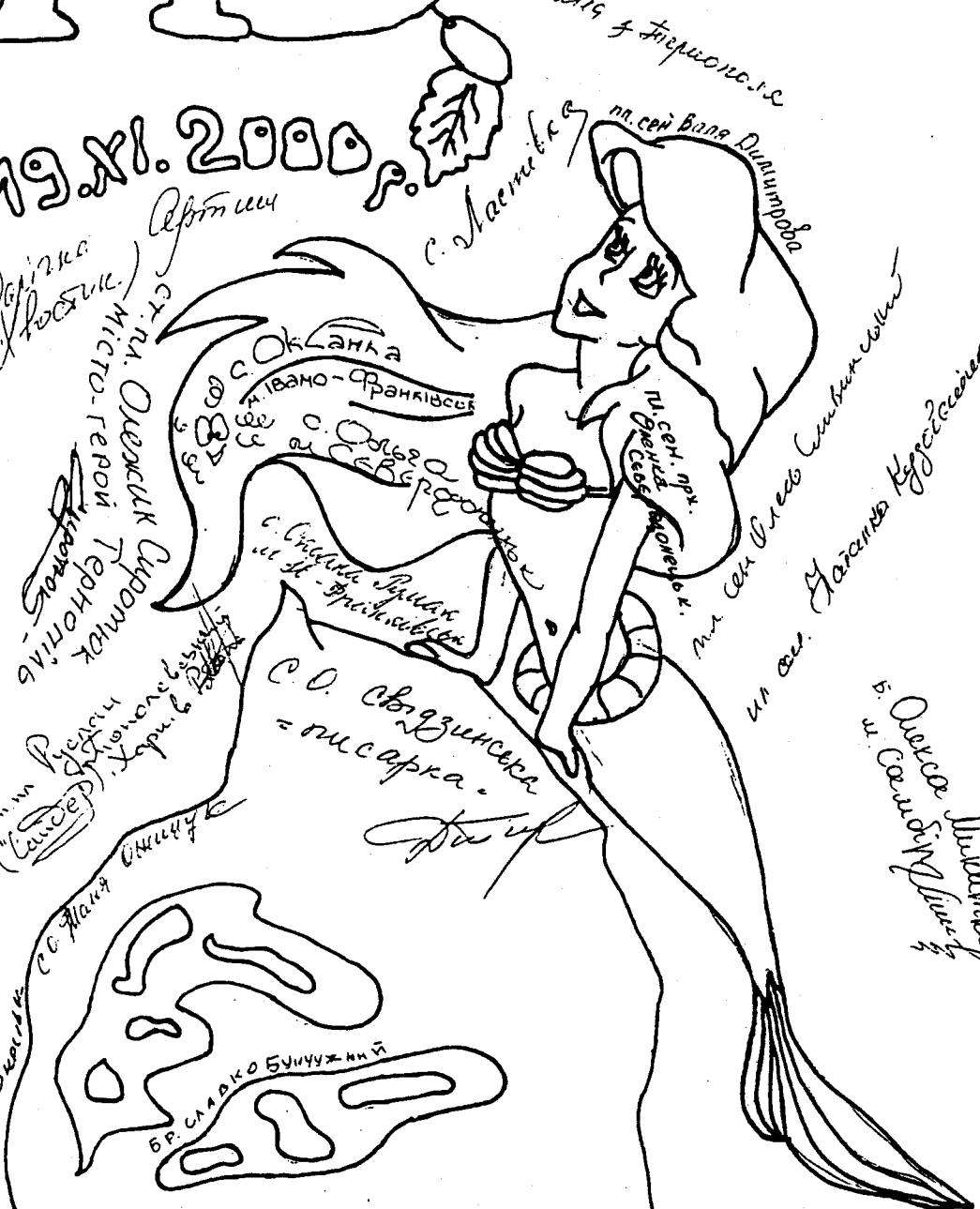
с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана
Львів

с.о. Оксана
Львів

1. **THE PUNBIT & YAH**
 2. **WABOPY**
 3. **YAH**

4. **WABOPY**
 5. **YAH**
 6. **WABOPY**
 7. **YAH**
 8. **WABOPY**
 9. **YAH**
 10. **WABOPY**
 11. **YAH**
 12. **WABOPY**
 13. **YAH**
 14. **WABOPY**
 15. **YAH**
 16. **WABOPY**
 17. **YAH**
 18. **WABOPY**
 19. **YAH**
 20. **WABOPY**
 21. **YAH**
 22. **WABOPY**
 23. **YAH**
 24. **WABOPY**
 25. **YAH**
 26. **WABOPY**
 27. **YAH**
 28. **WABOPY**
 29. **YAH**
 30. **WABOPY**
 31. **YAH**
 32. **WABOPY**
 33. **YAH**
 34. **WABOPY**
 35. **YAH**
 36. **WABOPY**
 37. **YAH**
 38. **WABOPY**
 39. **YAH**
 40. **WABOPY**
 41. **YAH**
 42. **WABOPY**
 43. **YAH**
 44. **WABOPY**
 45. **YAH**
 46. **WABOPY**
 47. **YAH**
 48. **WABOPY**
 49. **YAH**
 50. **WABOPY**
 51. **YAH**
 52. **WABOPY**
 53. **YAH**
 54. **WABOPY**
 55. **YAH**
 56. **WABOPY**
 57. **YAH**
 58. **WABOPY**
 59. **YAH**
 60. **WABOPY**
 61. **YAH**
 62. **WABOPY**
 63. **YAH**
 64. **WABOPY**
 65. **YAH**
 66. **WABOPY**
 67. **YAH**
 68. **WABOPY**
 69. **YAH**
 70. **WABOPY**
 71. **YAH**
 72. **WABOPY**
 73. **YAH**
 74. **WABOPY**
 75. **YAH**
 76. **WABOPY**
 77. **YAH**
 78. **WABOPY**
 79. **YAH**
 80. **WABOPY**
 81. **YAH**
 82. **WABOPY**
 83. **YAH**
 84. **WABOPY**
 85. **YAH**
 86. **WABOPY**
 87. **YAH**
 88. **WABOPY**
 89. **YAH**
 90. **WABOPY**
 91. **YAH**
 92. **WABOPY**
 93. **YAH**
 94. **WABOPY**
 95. **YAH**
 96. **WABOPY**
 97. **YAH**
 98. **WABOPY**
 99. **YAH**
 100. **WABOPY**

ЗВЕРНЕННЯ ДО НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ ТА ВИХОВНИЦЬ

У 1948 р. я започаткував видавання журналу новацьких виховників „Вогонь Орлиної Ради”, бо була потреба матеріалів для виховної праці з новацтвом у ситуації таборів переміщених осіб. Первісна побудова журналу насправді залишилася без більших змін до сьогоднішнього дня. Та світ прискореним темпом міняється, Україна стала самостійною державою - ці факти зумовлюють потребу задуматися над зміною укладу та змісту В. О. Р. І ще одна обставина вимагає змінити характер журналу, а це вишколи новацьких виховників. Треба собі признати, що наші вишколи є короткі – основний вишкіл: два тижні або коротше новацьких впорядників/ць та приблизно один тиждень гніздових на поселенні, а в Україні вишколи ще коротші з уваги на погані економічні відносини. Тепер у ЗСА помічаємо тенденцію відбувати короткі вишколи з тою умовою, що учасники вишколів є зобов'язані продовжувати їх самостійно по вишколі. Для пр. у медичній професії вимагають від лікарів вислухати в визначеному часі певну кількість викладів чи перейти курси, бо постійно є щось нового для вивчення. У виховній праці нам треба брати до уваги нове і зайняти становище – добре воно для нас чи ні, а не безкритично приймати чуже.

Тому пропоную удосконалювати програми коротких вишколів з тим, що новацькі виховники/ці продовжуватимуть вишкіл самостійно шляхом самовиховання. Але їм потрібні будуть різноманітні відомості, інформації стосовно посібників тощо, що їх використовуватимуть, як джерело для вивчення даної програми і т.ін. В. О. Р. повинен це завдання виконати. Тому зміст журналу слід поширити відповідними матеріалами, щоб допомогти виховникам у продовжуванні вишколів, а також створити середовище для обміну думками, для дискусії над актуальними проблемами. Напочатку справа буде ускладнена з уваги на те, що ми не звикли науково працювати над методикою новацької роботи чи вести дискусії, що сприяють розв'язанню назрілих проблем. Нам слід створити в Орлиному Крузі ланку новацьких виховників, які займатимуться згаданими справами, орієнтуватимуться в сучасних виховних проблемах, висловлюватимуть свою опінію про них, шукатимуть розв'язки проблем з нашої точки зору.

Мої пропозиції: 1). Створити ланку новацьких виховників/ць для праці над методикою та самовихованням новацьких виховників/ць.

2). Поширити зміст В. О. Р. матеріалами для підвищення кваліфікацій виховників шляхом самовиховання, початково розширюючи розділ „Мудрість Сірих Орлів”.

3). Перевести ревізію новацьких вишколів та переводити майстерні типу названої в Україні „Майстерня Старого Орла”.

Ці зміни дадуть нам можливість іти з духом часу й здійснювати сучасне виховання з користю для новачат, Пласту та нашого народу. Я вірю, що новацькі виховники/ці задумуються над пропозиціями, підтримають їх і поведуть працю новим шляхом у майбутнє.-

Старий Орел

ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ

56

ЛІЧИЛКИ

(Подала С. О. Марта Латик)

Джміль, оса і бджілка-
От і вся лічилка.

Летів рій бджілок
Зі ста лічилок.
Зійшлися діти,
Давай лічити.
Бо кожна бджілка
Немов лічилка:
Кого укусить -
Жмуритись мусить.
(Володимир Підпалій)

Попіл, попіл, попільниця,
А де ж наша зозулиця?
Понад морем літала,
Синім оком кивала.
А ти, киве, не кивай,
А ти з города втікай.
(З народного)

Нумо, друзі, рахувати,
Кому вдома зимувати,
Кому в ірій відлітати,-
Тут залишиться жар-птиця;
Буде в золоті жмуриться.
(Олена Цегельська)

Тікав заєць через міст,
Довгі вуха, куций хвіст,
А ти далі не тікай,
Рахувати починай.
Раз, два, три – вийдеш ти.

Орали ми нивицю,
А сіяли пшеницю.
По горі й по долині,
Щоб було усій родині.

Диво-дивне вдалині –
Іде вершник на коні.
Ми пильніше придивились
І, здається, помилились:
То не вершник на коні,
А туман удалині.
(Ганна Чубач)

МУДРИЙ ЗАЄЦЬ

(Подала С. О. Мар'яна Кручок)

Зайченятам
Заєць-тато
Взявся лижі
Майструвати.
Нумо, спробуй,
Лиско хижа
Зайченят спімать
На лижах!
(Віктор Лазов)

МАМО, СТАЛО ХОЛОДНО

— Мамо, стало холодно,
надворі зима,
а в Кота Котовича
рукавиць нема.

— Мамо, стало холодно,
надворі зима,
а в Кота Котовича
валянок нема.

— Мамо, стало холодно,
пада білий сніг,
а в Кота Котовича
лиш сумні пісні.

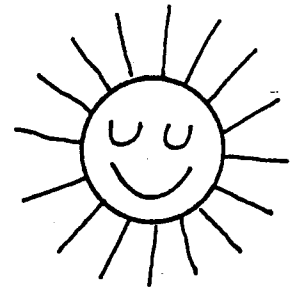
— У Кота Котовича
став червоний ніс,
у Кота Котовича
повні очі сліз.

— Тож Коту Котовичу
гірко цілий день,
хай в мої озуються
і надвір іде.

Подала С. О. Таня Берізко

Орляча Розвага

Звертається новачка до сестрички Марічки:
 -Сестричко, мій пес мене обманює!
 -Яким чином?
 -Ось, прошу послухати. Рекс, як каже кицька?
 Рекс: -Гав! Гав!

Подали Сірі Орли: Марічка Денис та Любомир Дячок.

Ганна Черинь

Геніяльні діти

Наші діти спеціальні,
 Не прості, а геніяльні,
 Каже „прошу“ – геніяльний!
 Стіни маже – геніяльний!
 З'їв свій борщик – значить, геній.
 Сів на горщик – значить, геній...
 День не плакав – дуже втішно.
 Кудкудавав – це артист наш!
 Вже читав газету з нами
 (Правда, догори ногами).
 Геніяльна в нас дитина!
 Не дитина, а картина!
 Пролітають наші дні
 В геніяльній метушні,
 І в святковій, і в щоденній –
 Де не глянь – зростає геній.
 Ось ми робота купили,
 Сто долярів заплатили
 Зразу цяцьку поламав –
 Геніяльно кмітував,
 Що внутрі, яка машина.
 Он яка у нас дитина!!!
 У крамниці ходить з нами,
 Попереду тата й мамі.
 Добре знає всі крамниці,
 Зразу тягне із полиці
 Все, що бачили в рекламі –
 На потіху й збитки мамі.
 Що ж, нема де правди діти –
 Геніяльні наші діти.
 Та щоб все підсумувати,
 Може, варто запитати –
 Я б хотіла знати тільки:
 Звідки в нас є дурнів стільки?!

3 червня 1999

Дівчинку змусили молитися, щоб Бог виправив її поганий характер. Вона промовляє:
 „Господи, виправ мій поганий характер. І мамин теж!“

•••

Пастор, пояснюючи дітям, чому вони спілкуються з Богом, але не бачать Його, наводить за приклад розмову по телефону, коли ми не бачимо співрозмовника. Хлопчик підосить руку:
 „Пасторе, а який у Бога номер телефону?“

•••

Михай, онук пастора Вурмбранда, якось запитав: „Навіщо просити у Господа допомоги бідним, коли ми самі можемо дати їм грошей?“

ЧИ НЕ ВСЕ ОДНО?

Донька: -- Лис покрав з курника курей.

-- Бачила, Олю, -- каже мати, -- лис покрав курей і пожер, бо вони були нечемні.

-- А коли би були чемні, то ми би їх поїли.

У ЛІКАРЯ

-- Як там було у лікаря? -- поцікавилась мати.

-- Нічого страшного. Він узяв мене за руку і перевіряв, чи його годинник вірно йде, -- відповів син.

ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ

Листи для Мудрої Сороки слати на адресу Редакції (див.: II стор. обкладинки) з допискою: „Для Сороки“.

ДОРОГА СОРОКО!
Чому сови такі мудрі? Леонід

ДОРОГИЙ ЛЕОНІДЕ!
Звісно, це від того, що вони весь день сплять. Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

До нас приїхав один братчик і цілий час говорив дітям: "новачата, новачата..." А мої хлопці обурилися, кажучи, що вони вже великі новаки, а не якісь там новачата. Чи то тепер наш Улад став новачатами? Михась

ДОРОГИЙ МИХАСЮ!

Ось, що пише Старий Орел: "...новаки – це здорові, загартовані, бистрі, сміливі хлопці, що вміють усе й усюди гарно поводитися, що дають собі раду все й усюди, де б вони хоча б і вперше не були, байдуже, чи це ліс, чи поле, місто чи село". А наш Улад називається: Улад Пластунів Новаків і Пластунук Новачок. Ото ж не потрібно надто роздрібнювати гордої назви "новак, новачка" й зводити новацтво до рівня немовлят чи діточок, які ще навіть не вміють ходити.

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Як учити новачок співати? Катруся

ДОРОГА КАТРУСЮ!

Найперше прочитати першу стрічку пісні. Прочитати перший рядок – діти повторюють. Прочитати другий рядок – діти повторюють. Повторити оба рядки разом. Так само додавати третій, четвертий рядок. Коли вже вміють сказати цілу стрічку напам'ять - сестричка заспіває її. Другий раз сестричка співає, а діти підтягають за нею. Третій раз уже всі разом співають. Так само вивчають наступні стрічки. Коли вчимо зовсім нову пісню, на перший раз досить вивчити дві перші стрічки. Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Де є найфайніші хлопці? Марічка

ДОРОГА МАРІЧКО!

У гнізді новаків. Сорока

Ж Ж Ж

